

WOJEWÓDZKIE OBCHODY ŚWIATOWEGO DNIA TURYSTYKI

Gród Słowiański w Stobiernej Gmina Dębica

29 września 2012

Opracował:
Antoni Kamiński
Fundacja EDUCARE et SERVIRE

EDUCARE et SERVIRE

Fundacja Antoniego Kamińskiego

dr Mirosław Karapyta

Marszałek Województwa Podkarpackiego

oraz

Antoni Kamiński

Prezydent Fundacji Educare et Servire

serdecznie zapraszają
na wojewódzkie obchody

Światowego Dnia Turystyki

organizowane w dniu 29 września 2012 r.
w Grodzie Słowiańskim w Stobiernej w gminie Dębica

W programie:

- 09.15 rejestracja uczestników w *Grodzie Słowiańskim w Stobiernej w gminie Dębica*
- 10.30 uroczyste otwarcie Światowego Dnia Turystyki
 - prezentacja założeń produktu turystycznego „Szlak Słowiański Doliny Wisłoki”
 - wręczenie Odznak Honorowych „Za zasługi dla Turystyki” oraz Statuetek Marszałka Województwa Podkarpackiego „Za szczególną aktywność w rozwoju turystyki i jej promocji” działaczom i podmiotom turystycznym z województwa podkarpackiego
 - rozstrzygnięcie konkursu na „Najlepszy Produkt Turystyczny” organizowany przez Podkarpacką Regionalną Organizację Turystyczną
 - wręczenie „Piór Fundacji Educare et Servire”
 - degustacja jadła regionalnego w gospodzie oraz pokazy walk wczesnośredniowiecznych rycerzy
- 14.00 wycieczki dla uczestników obchodów
- 15.30 uroczysty obiad w Restauracji Dwór na Wolicy
- 16.30 część artystyczna

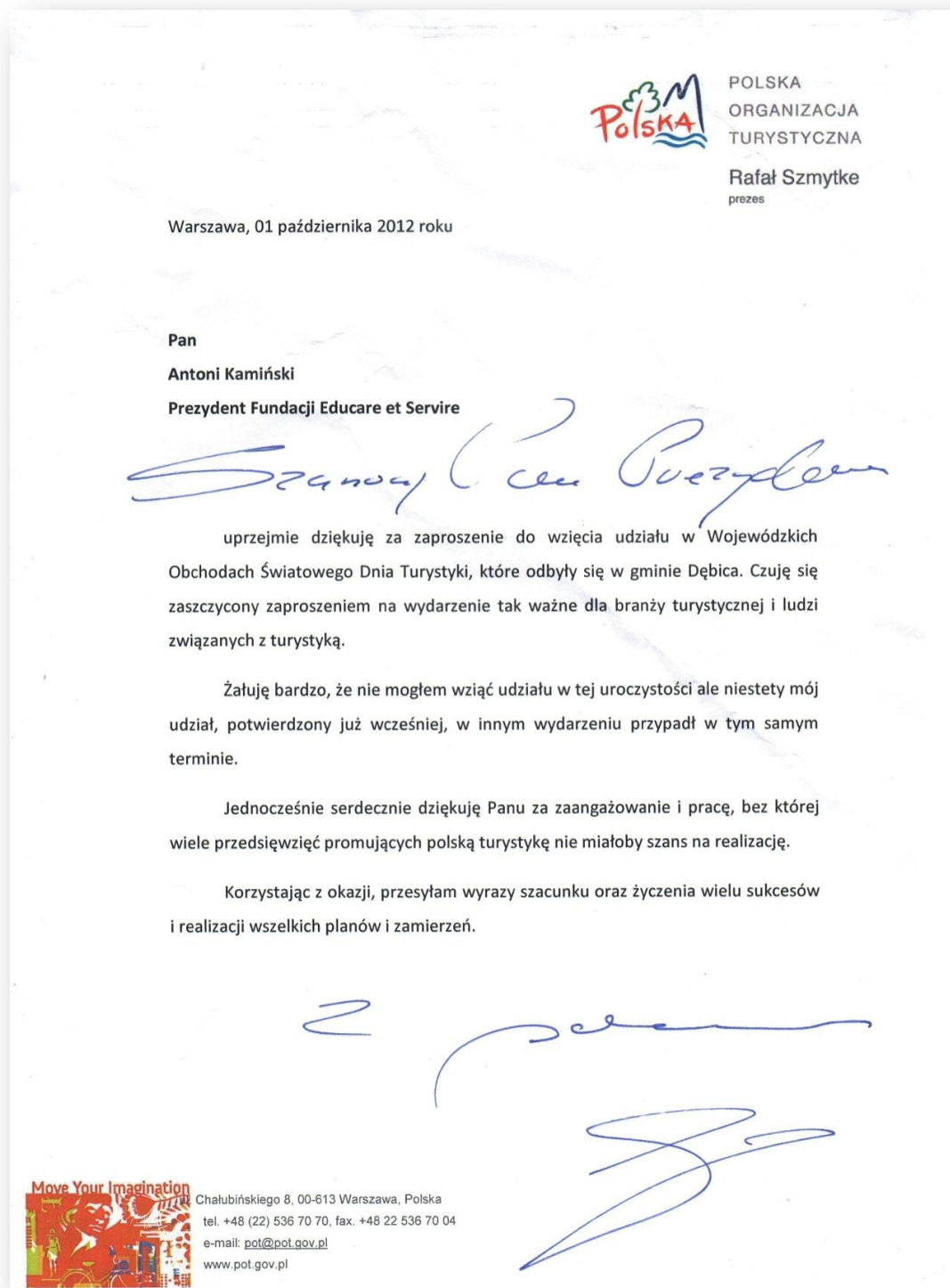
Prosimy o potwierdzenie udziału w wojewódzkich obchodach Światowego Dnia Turystyki do dnia 20 września br., tel. 17 747 66 16,17 lub e-mail: k.aleksandrowicz@podkarpackie.pl

Oryginał zaproszenia na wojewódzkie obchody Światowego Dnia Turystyki 2012.

1. LISTA GOŚCI ZAPROSZONYCH NA UROCZYSTOŚĆ WOJEWÓDZKICH OBCHODÓW ŚWIATOWEGO DNIA TURYSTYKI 2012'

Goście Specjalni:

Prof. Jerzy Krzysztof Hausner, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie
Rafał Szmytke, Prezes Polskiej Organizacji Turystycznej

Władze Województwa Podkarpackiego:

Mirosław Karapyta, Marszałek Województwa Podkarpackiego
Anna Kowalska, Wicemarszałek Województwa Podkarpackiego
Małgorzata Chomycz-Śmigielka, Wojewoda Podkarpacki

Radni Sejmiku – Komisja Współpracy z Zagranicą, Turystyki i Promocji:

Teresa Kubas-Hul, Przewodnicząca Sejmiku Województwa Podkarpackiego
Lidia Błądek, Komisja Współpracy z Zagranicą, Turystyki i Promocji Sejmiku Województwa Podkarpackiego
Edward Brzostowski, Komisja Współpracy z Zagranicą, Turystyki i Promocji Sejmiku Województwa Podkarpackiego
Dariusz Sobieraj, przewodniczący Komisji Współpracy z Zagranicą, Turystyki i Promocji Sejmiku Województwa Podkarpackiego
Janusz Magoń, wiceprzewodniczący Komisji Współpracy z Zagranicą, Turystyki i Promocji Sejmiku Województwa Podkarpackiego
Władysław Turek, Komisja Współpracy z Zagranicą, Turystyki i Promocji Sejmiku Województwa Podkarpackiego
Edyta Walczyk, doradca Wojewody Podkarpackiego

Władze miast i gmin w powiecie dębickim:

Władysław Bielawa, Starosta Powiatu Dębickiego
Paweł Wolicki, Burmistrz miasta Dębica
Ewa Gołębiowska, Burmistrz Pilzna
Leszek Bieniek, Burmistrz miasta i gminy Brzostek
Stanisław Rokosz, Wójt gminy Dębica
Marek Rączka, Wójt gminy Żyraków
Józef Chudy – Wójt gminy Czarna
Robert Mucha – Wójt gminy Jodłowa

Zarząd PROT:

Anna Kowalska, Prezes Zarządu PROT
Jan Jarosz, Dyrektor działu promocji miasta Przemyśl, Wiceprezes Zarządu PROT
Jan Sołek, Wiceprezes Zarządu PROT, Dyrektor biura PROT
Marian Dzimira, Prezes Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych w Rzeszowie, Skarbnik Zarządu PROT
Antoni Kamiński, Sekretarz Zarządu PROT
Barbara Jankiewicz, Burmistrz miasta Lesko, Członek zarządu PROT
Wojciech Blecharczyk, Burmistrz miasta Sanok, Członek zarządu PROT
Roman Glapiak, Członek zarządu PROT, Prezes Stowarzyszenia Agroturystycznego, właściciel Gospodarstwa Agroturystycznego "U Flika" k. Ustrzyk Dolnych
Andrzej Radwański, Członek zarządu PROT, b. starosta powiatu sanockiego

Lokalne Organizacje Turystyczne:

Stanisław Roman, Prezes zarządu LOT „Beskid Niski” w Jaśle
Jacek Kras, Prezes zarządu Kłostu Turystycznego Doliny Wisłoki

Dyrektorzy Parków Narodowych i Krajobrazowych:

Andrzej Czaderna, Magurski Park Narodowy
Leopold Bekier, Bieszczadzki Park Narodowy
Tomasz Biały, Dyrektor Zespołu Karpackich Parków Krajobrazowych w Krośnie
Tadeusz Kroker, Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych w Przemyślu

Dyrektorzy Muzeów:

Jan Gancarski, Dyrektor Muzeum Podkarpackiego w Krośnie (Skansen i muzeum w Trzciny)
Jacek Dymitrowski, Dyrektor Muzeum Regionalnego w Dębicy
Zofia Gągała-Bochaczyk, Dyrektor Muzeum Lalek w Pilźnie
Bohdan Gocz, Prezes zarządu Fundacji Muzeum Przemysłu Naftowego i Gazowniczego im. Ignacego Łukasiewicza

Dziekani wydziałów turystyki szkół wyższych:

prof. dr hab. Kazimierz Obodyński, Dziekan Wydziału Wychowania Fizycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego
prof. dr hab. Małgorzata Bednarczyk, Kierownik Katedry Turystyki i rekreacji Uniwersytetu Jagiellońskiego
dr hab. inż. Jan Krupa, Kierownik Katedry Turystyki i Rekreacji WSliZ w Rzeszowie
dr hab. Wiesław Aleziak, Kierownik Polityki Turystycznej Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie
prof. dr hab. Sylwester Czopek, Kierownik Zakładu Archeologii Protohistorycznej Uniwersytetu Rzeszowskiego

Przedstawiciele branży turystycznej:

Mariola i Andrzej Grygiel, właściciele ośrodka GRAND SPA RESORT w Chotowej
Jerzy Janeczko, właściciel Ośrodka Wypoczynkowo-Rekreacyjnego „Jałowce” w Kozłowie k. Dębicy
Roman Myśliwiec, właściciel Winnicy GOLESZ
Stanisław Jarosz, właściciel PPM „Taurus” z Pilzna
Teresa Pietrzyk, właścicielka gospodarstwa agroturystycznego „U Romana” w Zawadzie

Centra Informacji Turystycznej:

Centrum Informacji Turystycznej w Cisnej
Bieszczadzkie Centrum Informacji i Promocji Turystycznej w Ustrzykach Dolnych
Centrum Informacji Turystycznej w Sanoku
Euroregionalne Centrum Informacji Turystycznej w Przeworsku
Gminne Centrum Informacji Turystycznej w Lutowiskach
Bieszczadzkie Centrum Informacji Turystycznej w Lesku
Punkt Informacji Kulturalno-Turystycznej w Krośnie
Centrum Kultury i Promocji w Jarosławiu
Transgraniczna Informacja Turystyczna w Dukli
Gminne Centrum Informacji Turystycznej w Baligrodzie

Stowarzyszenia:

Zygmunt Frańczak, Związek Gmin Turystycznych Pogórza Dynowskiego
Jan Barut, Prezes Oddziału PTSM Krosno
Stanisław Orłowski, Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych "KARPATY"
Krzysztof Plamowski, Bieszczadzkie Towarzystwo Cyklistów
Bogusław Pleskacz, Karpackie Stowarzyszenie Turystyczno-Kulturalne "Dar Karpat"
Zbigniew Przytułski, Prezes Bieszczadzkie Stowarzyszenie Ekoturystyczne „Baszta”
Krzysztof Staszewski, Prezes Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju i Promocji Podkarpacia „Pro Carpathia”
Tadeusz Tupaj, Prezes Podkarpackiego Stow. Agroturystycznego „Gospodarstwa Gościnne” w Boguchwale
Małgorzata Wisz, dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Czarnej
Jacek Smulski, sekcja turystyczna WATRA KU AZS Uniwersytetu Rzeszowskiego

Leszek Sarzyński, Prezes Towarzystwa Miłośników Ziemi Leżajskiej
Andrzej Ratymirski, Klub Sportowy Psich Zaprzęgów Nome
Janusz Szwed, Prezes Stowarzyszenia ESTEKA
Grzegorz Chudzik, Naczelnik Bieszczadzka Grupa GOPR
Piotr Komornicki, Prezes Uzdrowiska Iwonicz S.A.
Paweł Szczygieł, Prezes Uzdrowisko Rymanów S.A.
Jerzy Zarębski, Prezes Uzdrowisko Horyniec S.A
Zenon Szkamruk, Nadleśnictwo Lubaczów
Marek Bajda, Nadleśnictwo Lutowiska
Wojciech Głuszk, Nadleśnictwo Baligród
Tomasz Idzikowski, Związek Gmin Fortecznych
Grzegorz Hop, Przemysł Informacja Turystyczna
Jerzy Czechowicz, Jarosławskie Stowarzyszenia Przewodników Turystycznych i Pilotów Wycieczek
Barbara Uliasz, Urząd Wojewódzki
Adam Sapeta, Narodowy Instytut Dziedzictwa
Robert Bańkosz, Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych "KARPATY"
Bogusław Berdel, Centrum Sportu i Rekreacji
Oddział PTTK w Jaśle
Oddział PTTK w Krośnie
Oddział PTTK w Łąncucie
Oddział Miejski PTTK w Mielcu
Oddział PTTK w Nowej Sarzynie
Oddział PTTK im. dr. M. Orłowicza w Przemysłu
Międzyszkolny Oddział PTTK w Przeworsku
Oddział PTTK w Przeworsku
Oddział PTTK w Ropczycach
Oddział PTTK w Rzeszowie
Oddział PTTK "Ziemia Sanocka" w Sanoku
Oddział Miejski PTTK "Siarkopol" w Tarnobrzegu
Oddział "Bieszczadzki" PTTK w Ustrzykach Dolnych

Eksperci zagraniczni Fundacji Educare et Servire:

Jose Antonio Pujadas, Presidente de EDEN HOTELS, Hiszpania
Guillem Mercadal, Director General de EDEN HOTELS, Hiszpania
Dr Thomas Mathia, Directore C.N.R.S. Ecole Centrale de Lyon, Francja
Helga Bauer, b. Direktor Universalmuseum Joanneum in Graz, Austria

Przedstawiciele lokalnego biznesu:

Witold Grobelny, właściciel Pensjonatu "Dwór na Wolicy"
Stanisław Jedliński, Prezes Zarządu OLIMP LABS
Jacek Pryczek, Prezes Zarządu i Dyrektor Generalny TC DĘBICA-GOODYEAR
Wiesław Grzyb, Prezes Zarządu ARKUS & ROMET

Osoby nagrodzone w konkursie PROT:

Andrzej Czernecki, Burmistrz Jasta
Piotr Przytocki, Prezydent Krosna
Dwór Kombornia
Tadeusz Ferenc, Prezydent Rzeszowa
Biuro Podróży Bieszczader
Stanisław Wermiński, Bieszczadzka Kolejka Leśna

Osoby odznaczone medalem „Za zasługi dla Turystyki” przez Ministra Sportu i Turystyki:

Bogusław Augustyn
Ryszard Ćwiok
Romana Dubas
Władysław Dziedzic
Bogusław Famielec
Roman Feret
Stanisława Fixa
Roman Frodyma
Tadeusz Gałązka
Piotr Kamiński
Marek Korbecki
Wojciech Stanisław Kubala
Paweł Kudroń, wiceprezes zarządu Fundacji EDUCARE ET SERVIRE, wiceprezes zarządu Klastera Turystycznego Dolina Wisłoki
Irena Łuczyk
Maciej Perenc
Stanisław Roman, Prezes Zarządu LOT „Beskid Niski” w Jaśle
Zbigniew Rużycki, Prezes Przemyskiego Stowarzyszenia Dobrego Wojaka Szwejka
Dorota Sumara
Barbara Świąch-Bober, Prezes Stowarzyszenia Gospodarstw Agroturystycznych Ziemi Ropczycko Sędziszowskiej w Brzezinach
Mirella Katarzyna Uksik
Lucyna Wąsik
Wit Karol Wojtowicz, Dyrektor Muzeum w Łańcucie
Jerzy Wygoda
Klub Turystyczno–Krajoznawczy PTTK ‘Podróżnik” w Gwizdaju
Szkolne Koło Krajoznawczo–Turystyczne PTTK przy Zespole Szkół Agro–Technicznych w Ropczycach

Osoby odznaczone Statuetką Marszałka

Jan Borowy, Ratownik GOPR
Roman Frodyma
Jerzy Ginalski, Dyrektor Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku
Teodor Gocz, założyciel Skansenu w Zyndranowej
Piotr Kamiński, Fundacja Educare et Servire
Michalina i Bogusław Kołczowie, właściciele Zamku Dubiecko
Ryszard Nykun, Prezes Jarosławskiego Stowarzyszenia Przewodników Turystycznych i Pilotów Wycieczek
Stanisław Polański, Prezes Forum Oddziałów PTTK
Bogusław Pyzocha, Prezes Fundacji Bieszczadzkiej
Stowarzyszenie Społeczno – Kulturalne Rędziny z Tuszymy

2. POWITANIE UCZESTNIKÓW OBCHODÓW PRZEZ ANTONIEGO KAMIŃSKIEGO - PREZYDENTA FUNDACJI EDUCARE ET SERVIRE

Antoni Kamiński, Prezydent Fundacji Educare et Servire, jako organizator wojewódzkich obchodów Światowego Dnia Turystyki w Stobiernej otworzył uroczystość i przywitał gości w Grodzie w Stobiernej następującymi słowami:

**Pani Marszałek
Panie Wójtce – Gospodarzu
Panie Starosto,
Szanowni Państwo!**

Mam zaszczyt i przyjemność powitać Państwa w Grodzie Słowiańskim w Stobiernej, który z wyboru zarządu województwa podkarpackiego jest dzisiaj miejscem wielkiego święta - wojewódzkich obchodów Światowego Dnia Turystyki. Czynię to w imieniu Fundacji Educare et Servire, która jest współorganizatorem dzisiejszej uroczystości.

Pozwólcie Szanowni Państwo, że zanim poproszę prawowitego gospodarza miejsca w którym się znajdujemy, Pana Stanisława Rokosza, wójta Gminy Dębica, o oficjalne przywitanie znakomitych Gości, przybyłych tutaj ze wszystkich stron Podkarpacia, zanim oddam głos Pani Annie Kowalskiej, Wicemarszałek Zarządu Województwa Podkarpackiego, a zrazem Prezes Zarządu Podkarpackiej Regionalnej Organizacji Turystycznej, chciałbym słów kilka powiedzieć na temat miejsca, w którym jesteście.

Pragnę poinformować Szanownych Państwa, że nowa atrakcja turystyczna, jaką jest replika Grodu Słowiańskiego w Stobiernej, w której się znajdujemy, jest dziełem długoletniej współpracy pomiędzy organizacją pozarządową, jaką jest Fundacja Educare et Servire a samorządem Gminy Dębica z Panem Stanisławem Rokoszem na czele i jego kolejnymi zastępcami: Andrzejem Regułą, Krzysztofem Madejem, Wiesławem Rygłem, Jackiem Drobotem i Zdzisławem Siwulą.

Gród w Stobiernej został wybudowany z funduszy własnych Gminy Dębica przez Firmę Pana Tadeusza Bukowskiego w latach 2009 - 2012. Projekt architektoniczny powstał w pracowni architektów krakowskich w ramach STRATEGII ROZWOJU GMINNEGO CENTRUM „PEGAZ NA STOKU” NA RZECZ GMINY DĘBICA (maj – listopad 2006) - w której najważniejszą częścią była rekonstrukcja Grodu Słowiańskiego. Strategia ta została opracowana przez Zarząd Fundacji Educare et Servire na zlecenie wójta Stanisława Rokosza w roku 2006.

Zanim to się wydarzyło, pomysł budowy repliki Grodu Słowiańskiego powstał w myślach Piotra Kamińskiego - obecnego kasztelana grodu w Stobiernej - w czasie jego studiów na wydziale Zarządzania Turystyką na Uniwersytecie Jagiellońskim. Następnie replika Grodu Słowiańskiego, jako przykład markowego produktu

turystycznego została szczegółowo przez niego opisana w pracy magisterskiej, która „obronił” w lipcu 2007 roku. Pomysłem tym zainteresował się Wójt Gminy Dębica Pan Stanisław Rokosz i doprowadził do jego realizacji, jako nowej atrakcji turystycznej w Gminie Dębica.

W czerwcu 2012 roku Gmina Dębica przekazała oficjalnie Gród w Stobiernej w dzierżawę Fundacji Educare et Servire, która natychmiast udostępniła go, jako atrakcję turystyczną dla szerokiej publiczności. Piotr Kamiński, zarządzający grodem w imieniu Fundacji Educare et Servire, zgromadził zespół wolontariuszy, którzy razem z nim, z wielką pasją i zaangażowaniem rekonstruuje życie naszych przodków - Słowian, codziennie starając się przekazać zwyczaje Słowian coraz liczniej odwiedzającym Gród w Stobiernej turystom, w przeważającej części przedszkolakom oraz uczniom okolicznych szkół a także całym rodzinom.

Jednym z pierwszych Gości w Grodzie w Stobiernej, w dniu 28 czerwca 2012, była Pani Marszałek Anna Kowalska, która wraz ze swoimi współpracownikami wizytowała wówczas Gminę Dębica. To dzięki jej inspiracji i odważnej decyzji możemy dzisiaj gościć w Grodzie w Stobiernej Szanownych Państwa, tak znakomitych Gości, reprezentujących całe środowisko turystyczne Podkarpacia.

Pragnę także podkreślić, że dzięki dofinansowaniu przez Województwo Podkarpackie tego nowego produktu turystycznego była możliwa skuteczna promocja Osady Słowiańskiej w Stobiernej, za co pragnę złożyć teraz szczególne podziękowanie zarządowi województwa Podkarpackiego na ręce Pani Marszałek Anny Kowalskiej.

W dniu dzisiejszym, 29 września 2012, po raz pierwszy w historii powiatu dębickiego, Gród w Stobiernej, Gmina Dębica, jest miejscem obchodów wojewódzkich Światowego Dnia Turystyki.

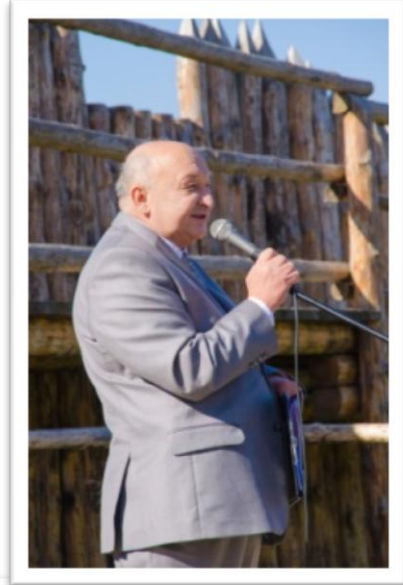
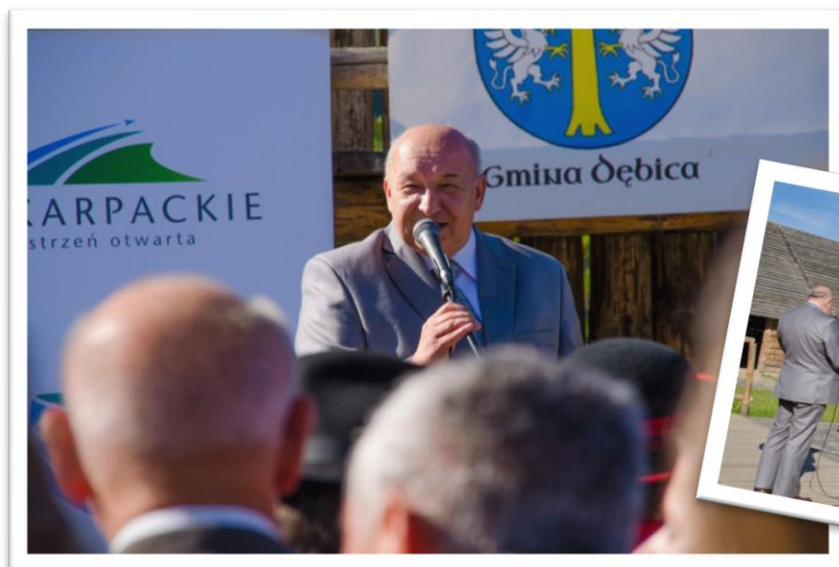
Mamy nadzieję, że uroczystość ta pomoże w dalszej promocji samego Grodu, ale także w promocji tworzonego Szlaku Słowiańskiego Dolina Wisłoki, który jest pomysłem Zarządu Fundacji Educare et Servire. Mamy nadzieję, że zarówno Gród jak i cały Szlak Słowiański Doliną Wisłoki, jako unikalny produkt turystyczny oparty na autentycznej historii naszego regionu przyciągnie w niedalekiej przyszłości wiele turystów nie tylko z Polski, tworząc komplementarną ofertę dla Województwa Podkarpackiego.

Obszar pomiędzy Wisłoka i Wisłokiem był ponad tysiąc lat temu obszarem granicznym pomiędzy Państwem Wiślan i Rusią Halicką. Chcemy, aby liczne "ślady" grodów słowiańskich, znajdujące się w zachodniej części województwa podkarpackiego zostały połączone trasami turystycznymi (pieszymi, konnymi, rowerowymi i wodnymi), o łącznej długości ponad 400 km, tworząc unikalny turystyczny produkt sieciowy o znaczeniu ponadregionalnym i przyciągały rzesze turystów na Podkarpacie.

Temu tematowi będzie poświęcone wystąpienie Piotra Kamińskiego, a teraz proszę Pana Stanisława Rokosza, wójta Gminy Dębica, a zarazem prawowitego gospodarza Grodu o oficjalne powitanie Gości.

3. UROCZYSTE POWITANIE GOŚCI PRZEZ STANISŁAWA ROKOSZA, WÓJTA GMINY DĘBICA, GOSPODARZA MIEJSCA

Następnie Stanisław Rokosz, wójt Gminy Dębica, gospodarz obiektu, uroczystie przywitał licznie przybyłych gości z całego Podkarpacia i wojów w strojach historycznych, przybyłych na zaproszenie kasztelana grodu z różnych stron Polski.

4. PRZEMÓWIENIE ANNY KOWALSKIEJ – MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO, PREZESA ZARZĄDU PODKARPACKIEJ REGIONALNEJ ORGANIZACJI TURYSTYCZNEJ

Oficjalną część uroczystości otworzyła swoim wystąpieniem Pani Anna Kowalska, wicemarszałek województwa podkarpackiego a zarazem prezes zarządu Podkarpackiej Regionalnej Organizacji Turystycznej:

Szanowni Państwo!

Spotykamy się dzisiaj w tym pięknym, nowo otwartym obiekcie, w Stobiernej z okazji Światowego Dnia Turystyki. Jak co roku dzień ten ma za zadanie zwiększyć wiedzę oraz przybliżyć opinię światową do pewnych spraw i problemów występujących w skali globalnej. Tegoroczne obchody Światowego Dnia Turystyki odbywają się pod hasłem „Turystyka i długotrwałość energii - bodźcami dla trwałego rozwoju”.

Jest to temat niezwykle ważny i aktualny w dzisiejszych realiach – chociaż pewnie wiele osób może się zastanawiać nad znaczeniem turystyki dla sektora energetycznego. Jednak jeśli spojrzymy na statystyki, które mówią o szacunkowej liczbie miliarda turystów w roku 2012, którzy muszą skorzystać z hoteli i usług na całym świecie to niniejszy związek wydaje się oczywisty. Tak ogromny przepływ turystów może prowadzić do złego gospodarowania źródłami energii, produkcji odpadów oraz niebezpiecznych materiałów. Dlatego też osoby odpowiedzialne za dostarczanie usług turystycznych powinny zadbać, aby dążyć do zrównoważonego zarządzania źródłami energii.

Sektor turystyczny jest obecnie jednym z czołowych innowatorów we wprowadzaniu rozwiązań energooszczędnych i proekologicznych. Nie tylko na świecie, ale również u nas na Podkarpaciu tak zwana „zielona gospodarka” przyczynia się do zmniejszenia zmian klimatycznych oraz wpływa korzystnie na środowisko naturalne, z którego turystyka czerpie korzyści. Nowoczesne obiekty turystyczne w naszym województwie korzystają z innowacyjnych rozwiązań, które pozwalają na lepsze wykorzystanie źródeł odnawialnych oraz redukcję emisji dwutlenku węgla. Dlatego też serdecznie dziękuję wszystkim osobom pracującym w branży turystycznej za ich zaangażowanie oraz pracę na rzecz dobra nas wszystkich. Zachęcam tych, którzy mogą modernizować swoje obiekty oraz hotele, tak aby dążyć do jak najbardziej zrównoważonego rozwoju turystyki. Z tego miejsca zwracam się również do każdego turysty, aby w czasie podróży, wycieczek racjonalnie korzystał z energii, ponieważ każde indywidualne działanie ma wielkie znaczenie.

Na zakończenie chciałam dodać, że spotykamy się dzisiaj właśnie tutaj w Grodzie Słowiańskim w Stobiernej, aby zaprezentować kolejną atrakcję turystyczną naszego województwa. Znajdujemy się na terenie obiektu, którego celem jest rekonstrukcja życia naszych przodków – Słowian, ludu samowystarczalnego, żyjącego w zgodzie z naturą.

Jestem przekonana, że Dolina Wisłoki z Karpacką Troją w Trzcinicy, repliką Grodu Słowiańskiego w Stobiernej oraz licznymi śladami grodów i osad w pobliżu rzeki Wisłoki może stać się unikatowym produktem turystycznym naszego regionu.

5. WYSTĄPIENIE PIOTRA KAMIŃSKIEGO, KASZTELANA GRODU W STOBIERNEJ

W kolejnym wystąpieniu Piotr Kamiński, występując jako Ziemowit, kasztelan Grodu w Stobiernej, w historycznym stroju z wólczną w rękę, przedstawił koncepcję „Szlaku Słowiańskiego Doliny Wisłoki – założenia produktu turystycznego”, wykorzystującego walory antropomorficzne i naturalne Doliny Wisłoki, jako narzędzia koniecznego dla skutecznej promocji tej części Podkarpacia:

„Produkt turystyczny to zbiór dóbr i usług, które turysta w czasie swojej podróży wykorzystuje lub konsumuje”

/C. Kaspar/

Szanowni Państwo,

Walory turystyczne są jądrem korzyści (core benefits) każdego produktu turystycznego, czyli jego podstawowym elementem. Walory turystyczne mogą być antropogeniczne i naturalne. Aby jednak spełniały swoje zadania, muszą być zespolone z dobrami

i usługami w jednolity produkt turystyczny. Te dobra i usługi dzielimy z kolei na podstawowe i komplementarne.

Jednak dopiero odpowiednie usługi przesądzają o tym, czy dany walor może być uznany za atrakcję turystyczną. To wszystko tytułem wstępu.

Jaka jest nasza wizja nowego produktu turystycznego pod nazwą „Szlak Słowiański Doliną Wisłoki”?

- 1. Naszą bazą są walory turystyczne Doliny Wisłoki – zarówno antropomorficzne jak i naturalne. Związane z działalnością ludzi są liczne zabytki związane z naszymi Przodkami – Słowianami: osady wiejskie, grody, miejsca kultu, do najbardziej znanych należą: Walik, Żmigród, Trzcinica, Golesz, Przeczyca, Braciejowa, Żyraków.*

Naturalne w postaci pięknych wzgórz, dolin, lasów, łąk, strumieni, a w sposób bardziej formalny określane jako Magurski Park Narodowy, parki krajobrazowe, rezerваты przyrody, obszary chronionego krajobrazu...

- 2. Produkt sieciowy, czyli gotowa do sprzedaży spakietyzowana oferta, opierająca się o rozproszoną strukturę podmiotów, atrakcji, miejsc, punktów obsługi, obiektów, funkcjonująca jako jedna spójna koncepcja posiadająca wspólny, wiodący silny wyróżnik (markę) produktu. /POT/*

- 3. Dobra i usługi - noclegi w szczególności agroturystyka, gdzie w najlepszy sposób można przekazać tą „słowiańską gościnność” o którą tutaj chodzi. Punkty gastronomiczne, bazujące przede wszystkim na lokalnych płodach rolnych. Atrakcje związane z turystyką aktywną (szlak konny pieszy, rowerowy i kajakowy) oraz kulturową (ekspozycje, muzea, zabytki, rekonstrukcje historyczne)*

Przejdźmy teraz do wspomnianej wyżej marki, która jest bardzo ważna w całej koncepcji tego produktu. Marka ta musi spełniać kryteria takie jak wyrazistość (w tym mieści się konkretność) i unikatowość. Zamierzamy sięgnąć do etnicznej kultury Słowian, która w wielu aspektach pozostała do dziś, mimo 1000 lat różnych zawirowań historycznych, które niosły ze sobą różnorodne wpływy kulturowe.

Do tego mamy silny atut w postaci autentyczności, nie sięgamy po pomysły zewnętrzne, nie kopiujemy czegoś, co już gdzieś w świecie istnieje, ale czerpiemy z własnych zasobów (walorów turystycznych).

Dlaczego to ma rację bytu?

Mamy wiele silnych stron, przede wszystkim wspomniane wcześniej walory, do tego korzystne położenie geograficzne – leżymy przy głównym trakcie Europy wschód – zachód, który od tysiącleci przemierzają podróżni. Znajdujemy się także w województwie, które postrzegane jest jako najatrakcyjniejsze jeśli chodzi o turystykę aktywną a także kulturową i sentymentalną.

Ponadto integracja Europy paradoksalnie zwiększa poczucie własnej, lokalnej tożsamości, co skłania ludzi do poszukiwania i poznawania swoich korzeni. Ludzie w większości nie chcą się wtapiać w jednolitą globalną kulturę, tym silniej poszukują własnych, niepowtarzalnych cech etnicznych.

Grupa docelowa produktu:

Na pewno nie jest naszym celem, aby był to masowy produkt turystyczny w stylu Costa Brava. „Szlak Słowiański Doliną Wisłoki” ma być produktem w pewnym stopniu ekskluzywnym, trafiającym w gusta osób które:

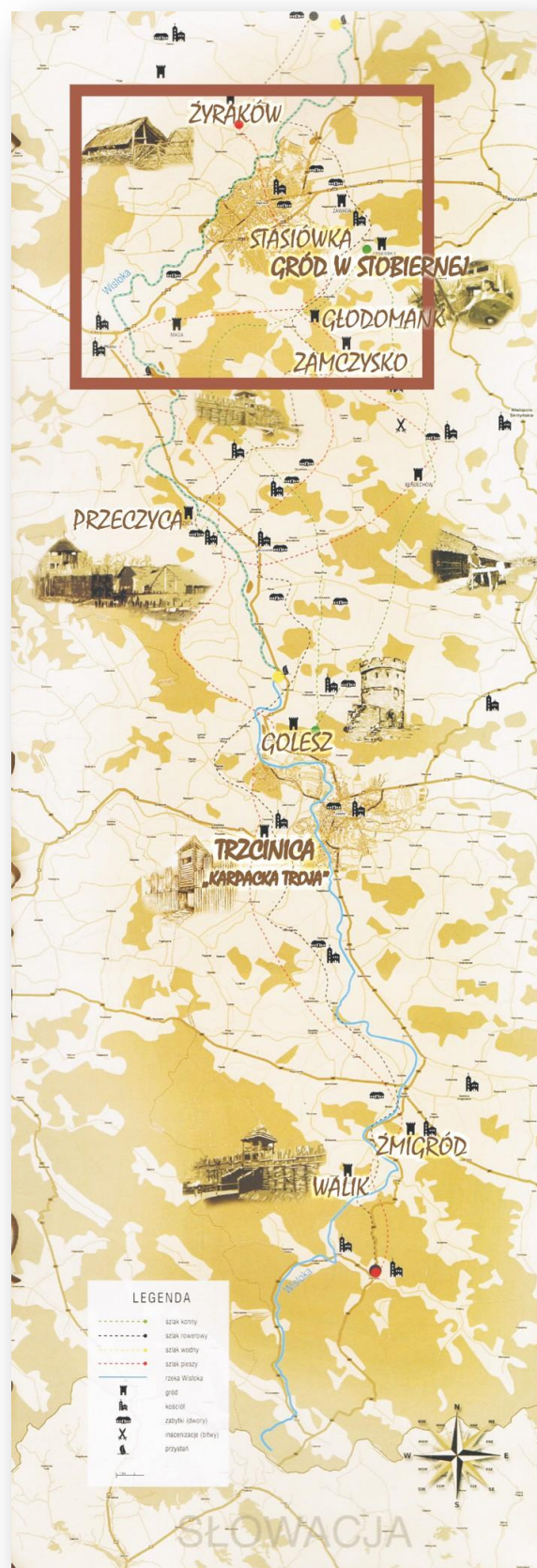
- dbają o zdrowie, przez co zwracają uwagę na to co jedzą i w jakich ilościach. Szlak Słowiański słynąc powinien z najwyższej jakości lokalnych produktów spożywczych.
- lubią turystykę aktywną – samo przemierzanie szlaku ma być wyzwaniem. W zależności od upodobań będzie można przebyć go: pieszo, konno, rowerem lub kajakiem.
- nastawione są na turystykę kulturową.

6. OPIS KLUCZOWYCH MIEJSC NA SZLAKU SŁOWIAŃSKIM DOLINY WISŁOKI. [PIOTR KAMIŃSKI]

Prowadzone w latach dziewięćdziesiątych XX w. badania powierzchniowe w dolinie środkowej Wisłoki ujawniły na terenie pogranicza Karpat i Kotliny Sandomierskiej, na długości kilkunastu kilometrów doliny tej rzeki, na obu jej brzegach, bardzo wiele ważnych i interesujących stanowisk z materiałami z wczesnego średniowiecza (VIII-XI w.). Na terenie środkowej części doliny Wisłoki, na odcinku od Podgrodzia i Stasiówki w gminie Dębica, po Przeclaw i Błonie w gminie Przeclaw odkryto blisko 130 stanowisk archeologicznych o zróżnicowanym charakterze. Występują na tym terenie m.in. rozległe stanowiska osadowe (o powierzchni co najmniej kilku hektarów, np. Góra Motyczna, Nagoszyn, Żyraków), interesujące ciepłopalne cmentarzysko kurhanowe w Brzeźnicy, a w najbliższej okolicy wielkie, karpackie grodzisko wielodziałowe w Braciejowej (sławny "Głodomank"). Warto wspomnieć jeszcze o znalezionym w okresie międzywojennym w Dębicy garnku z ozdobami i monetami z wczesnego średniowiecza. Na około 20 stanowiskach archeologicznych w dolinie środkowej Wisłoki widoczne były w trakcie prowadzenia badań rozorywane obiekty, głównie pozostałości spalonych budynków (do nawet kilkunastu na jednym stanowisku). Zespół stanowisk wczesnośredniowiecznych w dolinie środkowej Wisłoki doczekał się w ostatnim okresie tak bardzo potrzebnych badań wykopaliskowych, które bardzo poszerzyły wiedzę o problematyce tego interesującego i ważnego mikroregionu osadniczego. Wciąż jednak jest to symboliczne wręcz rozpoznanie badan tego bardzo interesującego terenu.

Przeclaw - historia tej miejscowości sięga VI i VII wieku, czyli wczesnego osadnictwa słowiańskiego na naszych terenach. Sama nazwa "Przeclaw" prawdopodobnie związana jest z imieniem kasztelana, który był też założycielem Warzymic, Smolecina i Karwowa. Słowiańskie imię Przeclaw oznacza tego, "kto stawia sławę ponad inne rzeczy". Najwcześniejsze pisane wzmianki o Przeclawiu pochodzą z 1240 roku. Wtedy to Barnim I zwany Dobrym z dynastii Gryfitów, który był księciem zachodniopomorskim, rok po swoim ślubie z Marianną, córką szwedzkiego króla Eryka, otrzymał od biskupa kamieńskiego lenno w postaci 20 gospodarstw Przeclawia. Za sprawą żony ksiądz sprowadził do Szczecina siostry zakonne Cysterki, którym przekazał część przeclawskich gospodarstw. W roku 1277 cała wieś przekazana została na rzecz tego klasztoru.

Góra Motyczna - podczas prac archeologicznych odkryto kilkanaście śladów po budynkach, jamach, słupach. Wśród zbadanych obiektów wyróżniono 3 jamy z ceramiką kultury łużyckiej z wczesnej epoki żelaza (700-400 lat p.n.e.). Znalaziono też m.in. fragment naczynia toczzonego na kole z młodszego okresu rzymskiego (III-IV w. n.e.). Zdecydowanie najważniejszym i najciekawszym epizodem osadniczym na terenie objętym badaniami jest wczesne średniowiecze. Wyniki przeprowadzonych badań archeologicznych pozwalają przyjąć, iż stanowisko było osadą o rozproszonej zabudowie w typie przysiółków. W skład poszczególnych zagród wchodziły obiekty mieszkalne lub mieszkalne z towarzyszącymi im gospodarczymi, otoczone jamami.

Żyraków - w wyniku badania ratowniczego, realizowanego w przy okazji budowy autostrady A4, archeolodzy odkryli pozostałości dużej wsi wczesnośredniowiecznej. Jej powierzchnia wynosiła wedle aktualnych szacunków około 24 hektarów. Wynikiem dotąd przeprowadzonych badań jest odkrycie ponad 2500 obiektów archeologicznych, wśród których wyróżnia się 120 wczesnośredniowiecznych obiektów zagłębionych lub zróżnicowanych konstrukcji słupowych z VIII-X w. Obok budynków mieszkalnych i gospodarczych odkryto liczne jamy, paleniska, słupy tworzące przed wiekami ogrodzenia zagród.

Brzeźnica - w lesie "Borek" znajduje się 17 wczesnośredniowiecznych kurhanów, wstępnie przebadanych przez archeologów. Znalaziono tutaj resztki naczyń oraz ślady pochówków. Jest to jedno z wielu słowiańskich cmentarzysk znajdujących się w Dolinie Wiśłoki. Największy kurhan ma 8 metrów średnicy.

Stobierna - na zboczu wzniesienia, w miejscu ustronnym z pięknym widokiem na okolicę, znajduje się tutaj rekonstrukcja słowiańskiego grodu z okresu wczesnego średniowiecza. Jest to codziennie otwarta, żywa osada, w której zwiedzający mogą zobaczyć jak wyglądało życie Słowian we wczesnym średniowieczu. W osadzie rekonstruowane jest także dawne rzemiosło: tkactwo, garncarstwo, kowalstwo i inne.

Stasiówka - na szczycie wzniesienia znajdowała się osada słowiańska z okresu VIII - X wieku. Niestety prace archeologiczne zostały przeprowadzone na razie tylko pobieżnie.

Niedźwiada - w miejscu zwanym "Zamczysko" są po dziś dzień dobrze widoczne pozostałości grodu, prawdopodobnie refugialnego. Ocenia się, iż funkcjonował on głównie w XIII w. i mógł zostać zniszczony podczas jednego z najazdów tatarskich.

Braciejowa - "Głodomank" to średniowieczne grodzisko, znajduje się ono na górze Okop w Braciejowej. Zostało odkryte w 1912 roku przez archeologa W. Demetrykiewicza. Grodzisko miało kształt pierścieniowaty, od strony wschodniej gdzie prawdopodobnie groziło mu największe niebezpieczeństwo otaczały je dwa wały. Obszar jaki gród zajmował to około 4 ha. Gród istniał jeszcze przed powstaniem Państwa Polskiego, gdzieś pomiędzy VII a X wiekiem. Przypuszcza się, że Głodomank był częścią granicznego systemu obronnego Wiślan. Niewiadomo kiedy doszło do zagłady grodu. Jedną z legend mówi, że stało się to podczas walk z Wielkomorawianami, w około roku 884. Inna teoria jest taka, że Głodomank istniał aż do XIII wieku i został zniszczony podczas jednego z najazdów tatarskich. O grodzie pisał również jeden z najśłynniejszych polskich kronikarzy Jan Długosz w swoim "Liber Beneficcorum".

Palana Gera - czyli "spalona góra" - to miejsce gdzie według legend znajdował się święty dębowy gaj, w którym oddawano cześć bogu gromów - Perunowi. Ze zbocza tego wzgórza biją strumienie mające uzdrawiającą moc, czego potwierdzeniem jest istniejące tutaj w XIX i na początku XXw uzdrowisko - Latoszyńskie Łazienki.

Podgrodzie - na wzniesieniu obok tej wsi znajdował się legendarny gród "króla" Bodzosa, zwany Magą. Osada ta według legendy została zniszczona podczas najazdu koczowników - Awarów, Węgrów, Pieczyngów lub Tatarów. Nazwa wsi u podnóża góry dobitnie świadczy o tym, iż gród w miejscu tym rzeczywiście istniał.

Pilzno - miasto królewskie, które w średniowieczu było najważniejszą osadą w okolicy. W centrum znajduje się zabytkowy kościół, w którego wierzy tkwi ponoć do dziś strzała z najazdu tatarskiego z 1241 roku. Zachował się średniowieczny układ śródmieścia oraz zabytkowe kamienice.

Słowo "Pilzno" pierwszy raz pojawia się w 1105 roku w dokumencie prawnika papieskiego Idziego, dokument ten zatwierdza nadanie Klasztorowi Benedyktynów w Tyńcu licznych dóbr w tym osad Pilzno i Strzegocice. w 1354 roku ostatni Piast Kazimierz zwany Wielkim widząc niewątpliwy rozkwit osady włączył Pilzno do własności królewskiej oraz zezwolił szlachcicowi Dobiesławowi zorganizować miasto na prawie niemieckim.

Przeczyca - w lesie pomiędzy wsiami Przeczyca i Dęborzyn znajdują się pozostałości potężnego grodu z czasów Państwa Wiślan (IX-Xw). Do dziś widać wypiętrzenia po wałach, które okalały ten gród strzegący przeprawy przez Wisłokę.

Liwocz - (562m n.p.m.) to najwyższe wzniesienie w okolicy było miejscem słowiańskiego kultu. Dziś jest zaadoptowane na potrzeby kultu chrześcijańskiego. Na szczycie góry znajduje się platforma widokowa z której widać nie tylko niemal całą Dolinę Wisłoki ale także Tatry i Pieniny.

Golesz - ruiny, skromne pozostałości kamiennych murów, bramy i baszty narożnej, znajdują się na spłaszczonym szczycie wzgórza Golesz o wysokości 320 m n.p.m. na prawym brzegu Wisłoki na terenie rezerwatu przyrody Golesz. W XIII lub XIV wieku wzniesiono w tym miejscu zamek zbudowany na planie owalu o wymiarach 30 metrów na 40 metrów, otoczony fosą i wałem o wysokości trzech metrów usypanym ze żwiru skalnego. Warownia strzegła traktu handlowego prowadzącego doliną Wisłoki na Węgry. W pobliżu wzniesienia znajdują się także wielkie kamienne ostańce, których tajemnicze żłobienia przywołują na myśl cele religijne, realizowane tutaj przez Słowian. W lesie znaleźć można także cmentarzysko złożone z kilkunastu kurhanów.

Trzciniца - w początkach epoki brązu zbudowano tu osadę warowną. Broniona była ona wałem drewniano-ziemnym z palisadą, fosą i samą stromizną stoków. Mieszkała w niej ludność grupy pleszowskiej kultury mierzanowickiej (2100-1650 p.n.Ch.) pozostająca pod silnymi wpływami zakarpaccimi. Potem w latach 1650-1350 p.n.Ch. żyła tu zakarpaccia ludność kultury Otomani-Füzesabony, o bardzo wysokim poziomie cywilizacyjnym. Zbudowała ona drogę i bramę wjazdową do grodu, wzmocniła obwarowania, a po ich pożarze odbudowała fortyfikacje i powiększyła osadę do powierzchni prawie 2 ha, zabezpieczając ją palisadą i fosą od strony najłatwiejszego dostępu. Było tu znaczące pradziejowe centrum kulturotwórcze. W okresie wczesnego średniowiecza (780-1031 r. n. e.) znajdował się tu ośrodek lokalnej władzy, a potężny, wieloczołowy gród zajmował ponad 3 ha powierzchni opasanej wałami o łącznej długości 1250 m. Umocnienia grodu w Trzciniicy były wielkimi konstrukcjami inżynieryjnymi naszych przodków.

Mrukowa - wieś na granicy Magurskiego Parku Narodowego, w której znajdował się wczesnośredniowieczny gród, prawdopodobnie Wiślan. O zamierzczłej przeszłości świadczą nazwy miejscowe takie jak "zamczysko" czy "podzamcze". Na szczycie wzgórza gdzie miał znajdować się ów gród znajdują się ciekawe formacje skalne.

Walik - znawcy tematyki na podstawie przeprowadzonych tu badań w XX w. (pierwsze badania w latach 50. w ramach Karpackiej Ekspedycji Archeologicznej), a co za tym idzie znalezisk, datują je na VIII-X w., a więc z czasów państwa Wiślan. Na szczycie wzniesienia wyraźnie zarysowany jest obrys wałów.

Żmigród Stary - pomimo badań prowadzonych przed II wojną św. jak i w latach 50-tych nie udało się odnaleźć murowanych śladów po fortalicjum rycerskim w Żmigrodzie Starym. Obiekt położony był na wzgórzu nazwanym Zamczysko na prawym brzegu Wisłoki. Przypuszcza się że w większej części był drewniany. Wałory obronne samego wzgórza powiększono jeszcze o fosę i usypany wał. Do dzisiaj można zobaczyć te ziemne umocnienia, fosa ma 2 m głębokości i aż 25 m szerokości. Całość porasta las.

7. WRĘCZENIE NAGRÓD I ODZNACZEŃ

Następnie Pani Marszałek Anna Kowalska wraz z Jarosławem Reczkiem, dyrektorem Departamentu Promocji i Turystyki Urzędu Marszałkowskiego, w asyście „Słowianek” z grodu w Stobiernej wręczyła 24 osobom odznakę ministerialną „Za zasługi dla turystyki”

ODZNACZENI „ZA ZASŁUGI DLA TURYSTYKI” PRYZNANA PRZEZ MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI

Na wniosek Oddziału PTTK w Rzeszowie odznakę otrzymali:

1. Ryszard Ćwiok
2. Tadeusz Gałązka
3. Marek Korbecki
4. Jerzy Wygoda

Na wniosek Oddziału PTTK w Przeworsku odznakę otrzymali:

5. Władysław Dziezic
6. Roman Dubas
7. Irena Łuczyk
8. Mirella Katarzyna Uksik
9. Klub Turystyczny – Krajoznawczy PTTK 'Podróżnik" w Gwizdaju

Na wniosek Oddziału PTSM w Przemyślu odznakę otrzymali:

- Stanisława Fixa
10. Wojciech Stanisław Kubala
 11. Dorota Sumara
 12. Lucyna Wąsik

Na wniosek Stowarzyszenia Przewodników Turystycznych Karpaty odznakę otrzymali:

13. Roman Frodyma
14. Bogusław Augustyn
15. Maciej Perenc

Na wniosek Oddziału PTTK w Ropczycach odznakę otrzymali:

16. Roman Feret
17. Szkolne Koło Krajoznawczo – Turystyczne PTTK przy Zespole Szkół Agro – Technicznych w Ropczycach

Na wniosek Podkarpackiej Regionalnej Organizacji Turystycznej odznakę otrzymał:

18. Wit Karol Wojtowicz -Dyrektor Muzeum - Zamku w Łańcucie

Na wniosek Zespołu Karpackich Parków Krajobrazowych w Krośnie odznakę otrzymał:

19. **Bogusław Famielec**

Na wniosek Przemyskiego Stowarzyszenia Przyjaciół Dobrego Wojaka Szwejka odznakę otrzymał:

20. **Zbigniew Rużycki - Prezes Przemyskiego Stowarzyszenia Dobrego Wojaka Szwejka**

Na wniosek Gminnej Organizacji Turystycznej „TABOR” w Rymanowie Zdroju odznakę otrzymał:

21. **Stanisław Roman Prezes Zarządu LOT „Beskid Niski” w Krośnie**

Na wniosek Fundacji Educare et Servire odznakę otrzymali:

22. **Barbara Święch-Bober - Prezes Stowarzyszenia Gospodarstw Agroturystycznych Ziemi Ropczycko - Sędziszowskiej w Brzezinach**

23. **Paweł Kudroń - wiceprezes zarządu Fundacji Educare et Servire, Dyrektor Centrum Przedsiębiorczości, koordynator *Programu Mallorca 2006-2012*, wiceprezes zarządu LOT Klaster Turystyczny Doliny Wisłoki**

24. **Piotr Kamiński – wiceprezes zarządu Fundacji Educare et Servire, Kasztelan Grodu w Stobiernej,**

W uzasadnieniu wniosków Fundacji Educare et Servire czytamy:

BARBARA ŚWIĘCH-BOBER od 10 lat działa na rzecz promocji turystyki i dziedzictwa kulturowego Województwa Podkarpackiego, a w szczególności turystyki kulturowej na terenach wiejskich poprzez tworzenie organizacji lokalnych integrujących środowisko na rzecz kultywowania i przekazywania tradycji Ziemi Ropczyckiej, w szczególności Wielopola Skrzyńskiego, Ropczyc i Sędziszowa, a także tworzenie produktów turystycznych i promocję regionu. Barbara Święch-Bober jest absolwentką wydziału turystyki i rekreacji – zarządzanie turystyką na Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania

Pani Święch-Bober prowadzi – jako prezes zarządu - Podkarpackie Stowarzyszenie Agro-turystyczne Ziemi Ropczycko-Sędziszowskiej. Powołała także i kieruje Kołem Gospodyń Wiejskich w Brzezinach, z którym wielokrotnie i skutecznie promowała kulturę wsi, w tym zawody zanikające, takie jak kowalstwo, garncarstwo, czy kuchnie regionalną.

W latach 2008 – 2009 działała w Grupie Partnerskiej Programu „Turystyka Wspólna Sprawa”, z udziałem Starostwa Dębickiego, Starostwa Ropczycko-Sędziszowskiego, Miasta Dębica, Gmin: Dębica, Żyraków, Wielopole Skrzyńskie i Podkarpackiej Regionalnej Organizacji turystycznej, w ramach którego opracowała produkt sieciowy pt. „Przez Dolinę Wielopolki – śladami naszych sławnych Przodków, który jest integralną częścią dużego produktu turystycznego o nazwie „U progu Karpat”

Barbara Święch-Bober jest pomysłodawczynią i organizatorką cyklicznej imprezy historycznej w Brzezinach k/Wielopola Skrzyńskiego pn. „Atak Morawian na Wiślan”, włączonej do programu produktu turystycznego, jakim staje się Szlak Słowiański Doliną Wiśłoki. Organizuje wiele przedsięwzięć kulturalnych w gminie Wielopole Skrzyńskie.

PAWEŁ KUDROŃ, magister historii, ekonomista, specjalista ds. zarządzania jakością, trener przedsiębiorczości i przedsiębiorca, jest współtwórcą markowego, unikalnego produktu turystycznego, o potencjalnym znaczeniu ponadregionalnym - Szlak Słowiański Doliną Wiśłoki oraz współtwórcą i dyrektorem projektu specjalistycznych praktyk i staży zagranicznych kadry zawodowej dla potrzeb turystyki przyjazdowej na Podkarpaciu, znanego jako **Program Mallorca**. Program ten, od 7 lat realizowany we współpracy z siecią renomowanych hoteli na Majorce dał szansę na pozyskanie wysokich kwalifikacji profesjonalnej obsługi klienta dla ponad 400 uczestników, którzy stanowią ważny potencjał kadrowy dla potrzeb turystyki przyjazdowej dla Podkarpacia jako fachowcy rozumiejący potrzeby klientów zagranicznych i posługujący się trzema językami (hiszpański, niemiecki i angielski).

Dla realizacji tego przedsięwzięcia – **Programu Mallorca** – przygotowującego kadry dla potrzeb turystyki w Dolinie Wiśłoki Paweł Kudroń poświęcił dotychczas ponad 8 lat.

Wartością dodaną Programu Mallorca jest utworzenie przez 8 jego uczestników własnego przedsiębiorstwa turystycznego, którym jest spółka z o.o. o nazwie „Restauracje Majorcka”, z siedzibą Dębicy. Paweł Kudroń jest prezesem tej spółki i organizatorem jej działań. Działanie to stanowi konsekwencję założeń Programu w zakresie introdukcji zdobytego doświadczenia oraz umiejętności i pieniędzy w rodzimą branżę obsługi ruchu turystycznego.

Paweł Kudroń od roku 2004 nieprzerwanie zasiada w zarządzie Fundacji Educare et Servire, w kolejnych kadencjach pełniąc funkcje sekretarza, prezesa i wiceprezesa zarządu.

Paweł Kudroń od 2005 roku pełni funkcje dyrektora Centrum Przedsiębiorczości, a w latach 2004 – 2007 był także menadżerem Europejskiej szkoły Nowych Technologii i Turystyki, w której prowadzi zajęcia z przedsiębiorczości w turystyce, na kierunkach: hotelarstwo, kelner, kucharz i technik turystyki wiejskiej. Jest absolwentem studiów magisterskich na Uniwersytecie Jagiellońskim, ze specjalnością samorządową, nauczycielską i archiwistyczną. Posiada także doświadczenie w zarządzaniu i prowadzeniu działalności gospodarczej. Od 1996 roku jest właścicielem firmy „Fides”, która między innymi prowadzi działalność konsultingową na terenie województw małopolskiego i podkarpackiego.

Piotr Kamiński – pomysłodawca, współtwórca i realizator atrakcji turystycznej, którą jest replika Grodu Słowiańskiego w Stobiernej k. Dębicy, pomysłana, jako markowy produkt turystyki kulturowej na terenach wiejskich Podkarpacia. Jednocześnie replika Grodu Słowiański w Stobiernej będzie integralną część ponadregionalnego i unikalnego produktu turystycznego - Szlak Słowiański Doliny Wisłoki, obejmującego zachodnią część województwa podkarpackiego, który wraz z Troją Karpacką w Trzcinicy i innymi miejscami, potwierdzającymi bogate dziedzictwo kulturowe tych ziem sprzed 1000 lat, będzie ważnym punktem oferty turystycznej województwa podkarpackiego. (zwłaszcza w zachodniej części województwa).

Dla realizacji tego przedsięwzięcia – repliki Grodu Słowiańskiego w Stobiernej - Piotr Kamiński poświęcił dotychczas ponad 10 lat; od momentu powstania pomysłu, który nastąpił pod wpływem nałożenia się pasji i zainteresowań własnych na wiedzę pozyskaną podczas studiów i licznych konferencji, prowadzonych przez ekspertów włoskich w Krakowie , gdzie Piotr Kamiński studiował w latach 2000-2005, aż do otwarcia repliki Grodu w Stobiernej w maju 2012 roku, po podpisaniu umowy dzierżawy Grodu z Gminą Dębica przez Fundację Educare et Service, w imieniu której Piotr Kamiński będzie zarządzał Grodem w Stobiernej.

Piotr Kamiński jest wiceprezesem zarządu Fundacji Educare et Servire. W latach 2007 - 2012 pełnił kolejno funkcje menadżera i zastępcy dyrektora Europejskiej Szkoły Nowych Technologii i Turystyki, w której prowadzi nadal zajęcia z marketingu i zarządzania w turystyce, na kierunkach: hotelarstwo, kelner, technik turystyki wiejskiej. Jest absolwentem studiów magisterskich na Uniwersytecie Jagiellońskim, kierunek Marketing i Zarządzanie, specjalność: zarządzanie w turystyce. Obecnie kończy studia doktoranckie na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie. Posiada także doświadczenie w zarządzaniu oraz prowadzeniu działalności gospodarczej. Od 2009 roku jest właścicielem Agencji Marketingowej „Błękitny Ocean”, która między innymi prowadzi liczne badania na terenie całego kraju.

OSOBY NAGRODZONE STATUETKĄ MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

1. Jan Borowy
2. Roman Frodyma
3. Jerzy Ginalski
4. Teodor Gocz
5. Piotr Kamiński
6. Michalina i Bogusław Kołczowie
7. Ryszard Nykun
8. Stanisław Polański
9. Bogusław Pyzocha
10. Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne Rędziny z Tuszymy

PIOTR KAMIŃSKI – jest wiceprezesem zarządu Fundacji Educare et Servire. Był pomysłodawcą, oraz współtwórcą repliki Grodu Słowiańskiego w Stobiernej. Założył także Drużynę Wojów Wczesnośredniowiecznych „Wisłoczanie”. Od lat organizuje imprezy historyczno-folklorystyczne, jak też jest współtwórcą ponadregionalnego produktu turystycznego jakim jest „Szlak Słowiański w Dolinie Wisłoki”. (więcej informacji str. 19)

STOWARZYSZENIE SPOŁECZNO-KULTURALNE RĘDZINY Z TUSZYM – jego głównym celem jest rozwijanie i pomnażanie dorobku polskiej kultury narodowej oraz wspieranie inicjatyw obywatelskich na rzecz rozwoju społecznego i kulturowego.

Działania Stowarzyszenia:

- Uporządkowanie Cmentarza Wojennego w Tuszynie – Białym Borze
- Wykonanie Pomnika Pamięci tych Bez Grobów na Cmentarzu Parafialnym w Przecławiu
- Uporządkowanie terenu starego cmentarza w Przecławiu – budowa lapidarium
- Posadzenie Dębów Pamięci upamiętniających zamordowanie w Katyniu i Twerze mieszkańców gminy Przecław.

Członkowie stowarzyszenia w realizację tych zadań angażują własne środki finansowe.

TEODOR GOCZ – regionalista kultywujący w rodzinnej Zyndranowej pamięć jej historycznych mieszkańców, jak też pamięć wydarzeń historycznych rozgrywających się na Ziemi Dukielskiej. Jest twórcą Muzeum Kultury Łemkowskiej mieszczącym się w zabudowaniach jego starego domostwa, które udostępnił turystom po wybudowaniu dla siebie nowego domu. Skansen w Zyndranowej jest ważnym obiektem na szlaku turystów odwiedzających region, szczególną sławą cieszy się impreza „Od Rusal do Jana” od wielu lat odbywająca się na jego terenie, a która jest okazją do zapoznania się z bogatą i ciekawą kulturą Łemków. Staraniem Teodora Gocza skansen wydaje miesięcznik „Zahoroda”, który poświęcony jest historii i kulturze Łemków. Pan Teodor Gocz jest także autorem książki „Życie Łemka”.

ROMAN FRODYMA – przewodnik beskidzki I kl., strażnik przyrody, przewodnik turystyki pieszej i górskiej. Historyk-amator, z którego wiedzy korzystają historycy-profesjonaliści. Jest bowiem autorem wielu książek, m.in.: trzypięciotomowych „Galicyskich Cmentarzy Wojennych” czy też przewodnika „Cmentarze wojskowe z okresu I wojny światowej w rejonie Beskidu Niskiego i Pogórza” a także wielu publikacji w czasopiśmie turystycznych. Za swą działalność upamiętniającą żołnierzy wszystkich armii poległych w czasie I wojny światowej odznaczony został w Wiedniu Złotym Krzyżem Honorowym Austriackiego Czarnego Krzyża

oraz polskimi medalami Komisji Opieki nad Miejscami Pamięci Narodowej. Pan Roman Frodyma jest też członkiem Krośnieńskiego Klubu Ludzi Odważnych – został nim po uratowaniu dwojga ludzi z auta tonącego w pełnej kry rzece. Ceną za ten czyn był poważny uszczerbek na zdrowiu własnym.

JERZY GINALSKI archeolog, konserwator zabytków. Członek Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich. Kierownik misji archeologicznych w Niemczech i Bułgarii. Realizator projektu badawczego, finansowanego ze środków Komitetu Badań Naukowych w Warszawie o wczesnośredniowiecznym kompleksie osadniczym w Trepczy koło Sanoka. Laureat wyróżnienia wydarzenie muzealne roku - wystawa „Przeszłość ożywiona” w Muzeum Podkarpackim w Krośnie. Autor licznych publikacji z dziedziny archeologii. Odznaczony „Za opiekę nad zabytkami”. Z turystyką związany jest przede wszystkim jako dyrektor jednej z największych atrakcji turystycznych województwa tj. Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku. Pan Jerzy Ginalski jest inicjatorem powstania otwartego w ubiegłym roku miejskiego sektora skansenu, czyli tzw. Rynku Galicyjskiego.

MICHALINA I BOGUSŁAW KOŁCZOWIE – są właścicielami zamku w Dubiecku. Jeszcze kilka lat temu zamek ten pozbawiony gospodarza niszczał i był wątpliwą wizytówką regionu. Dziś w zamku, otoczonym pięknym parkiem, mieści się kompleks hotelowy, a miejsce to, ciesząc się coraz większą sławą, stało się perełką Pogórza Dynowskiego. Goście zamku mogą korzystać z bogatej oferty, w której znajdują się między innymi: jazda konna, wycieczki rowerowe, spływy kajakowe na Sanie, loty na paralotni, a nawet udział w polowaniach. To że zamek cieszy się coraz większą popularnością wśród turystów jest efektem utrzymania wysokich standardów świadczonych usług oraz urozmaiconej oferty. Innymi słowy gospodarze zamku zadbali, aby niegdysiejsze miejsce urodzenia, poety i biskupa, Ignacego Krasickiego również dzisiaj ośniewało odwiedzających je gości.

STANISŁAW POLAŃSKI – ci którzy go znają mówią, że jest oddany turystyce przez duże „T”. Wraz z wysoką kulturą osobistą, wiedzą merytoryczną oraz takimi cechami charakteru jak spokój, opanowanie i wyrozumiałość przez lata zjednywały mu sympatyków w turystycznym środowisku. Jest jednym z tych, który zainicjował „złoty wiek” w rzeszowskim kole PTTK nr 32. Nie przypadkowo więc najpierw był członkiem Zarządu a później jego prezesem przez 4 kadencje. Będąc znawcą przyrody, historii, geografii a przede wszystkim regionu Pan Stanisław Polański doskonale „się sprawdzał” podczas licznie organizowanych i prowadzonych przez niego wyjazdów, rajdów i wycieczek krajoznawczych. Ich uczestnicy wspominają je na przykład tak: „nagle wyjmował z kantu kumaka górskiego i pokazywał jego pstry brzuch, innym znowu razem przemierzał z dziećmi łąki i leśne ścieżki oznaczając roślinki według klucza, lub wyciągał lupę i pokazywał niewidoczne gołym okiem tajniki flory”.

JAN BOROWY – działacz PTTK, ratownik GOPR. Od 1967 roku, po zdobyciu Złotej Odznaki OTP jest przodownikiem turystyki pieszej, a we wrześniu 1978 roku, po zdobyciu dużej złotej odznaki GOT został przodownikiem Górskiej Odznaki Turystycznej. W 1976 roku założył Klub Górski PTTK „Berdo”, którego był długoletnim prezesem. Był członkiem Zarządu Wojewódzkiego PTTK w ówczesnym województwie krośnieńskim. W tym czasie angażował się w organizację wielu imprez na terenie Bieszczadów. Do GOPR został przyjęty w roku 1978. W 1983 roku ukończył kurs II stopnia i otrzymał stopień starszego ratownika. Podczas długoletniej służby górskiej brał udział w 15 akcjach i wyprawach ratunkowych, przepracował społecznie ponad 4.000 godzin. Za działalność społeczną w turystyce i ratownictwie górskim odznaczony m. innymi Brązowym i Srebrnym KZ, srebrną odznaką „Zasłużony działacz turystyki”, Złotą Honorową Odznaką PTTK, srebrną i złotą Odznaką GOPR.

BOGUSŁAW PYZOCHA – jest dyrektorem Fundacji Bieszczadzkiej. A także: Członkiem Prezydium Grupy Partnerskiej „Zielone Bieszczady, współzałożycielem i prezesem Stowarzyszenia Społecznego „Dzieciom Bieszczadzkiej Szkoły w Zatwarnicy”, jest inicjatorem powstania Stowarzyszenia „Bieszczadzkie Drewno”. Pan Bogusław Pyzocho jest również autorem i koordynatorem projektu: *Chata Bojkowska – Ośrodek Zrównoważonego Rozwoju w Zatwarnicy*, jak też projektu: *Chaty bojkowskie*

zamiast szklanych domów. Swoją wiedzę i doświadczenie wykorzystywał w pracy regionalnego koordynatora ogólnopolskiego programu „Szkoły dla Ekorozwoju”. By nie wymieniać wszystkich płaszczyzn jego aktywności na rzecz rozwoju turystyki w regionie, a w szczególności w Bieszczadach warto wspomnieć jeszcze tylko o systemie certyfikacji usług i produktów ekoturystycznych GoToCarpathia, którego jest autorem i koordynatorem, a też że Pan Bogusław Pyzocho jest członkiem kapituły „Zielony Rower” oraz asesorem w Polsko-Szwajcarskim Programie Współpracy.

RYSZARD NYKUN – członkiem PTTK jest od 1974 r. W latach 80-tych był wiceprezesem Koła PTTK „Połoniny” przy WSP w Rzeszowie. Pan Ryszard Nykun jest wieloletnim a też obecnym prezesem Jarosławskiego Stowarzyszenia Przewodników Turystycznych i Pilotów Wycieczek. Równocześnie od lat pozostaje członkiem Zarządu Oddziału PTTK w Rzeszowie. Funkcję opiekuna SKKT PTTK im. dr M. Orłowicza w ZSE w Jarosławiu pełni natomiast nieprzerwanie od 24 lat. Pan Ryszard Nykun posiada wiele uprawnień przewodnickich. Jest między innymi: pilotem wycieczek, przewodnikiem terenowym, przewodnikiem beskidzkim, górskim, przewodnikiem Bieszczadzkiego Parku Narodowego i przewodnikiem Pienińskiego Parku Narodowego. Za swoją aktywność na polu turystyki, szczególnie za propagowanie turystyki wśród młodzieży, był wielokrotnie odznaczany. Między innymi: Odznaką Honorową Za Zasługi Dla Turystyki Ministra Sportu i Turystyki, Srebrną Odznaką Zasłużony w Pracy PTTK Wśród Młodzieży, Odznaką 25 lat w PTTK oraz medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Podczas uroczystości SDT w Stobiernej zostały także wręczone dyplomy za :

NAJLEPSZE PRODUKTY TURYSTYCZNE WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO 2012

Konkurs na „Najlepszy Produkt Turystyczny” organizowany jest przez Polską Organizację Turystyczną od 2003 roku. Wiodącą ideą tego przedsięwzięcia jest „wyłonienie najbardziej atrakcyjnych, nowatorskich i przyjaznych dla turystów produktów turystycznych”.

Konkurs składa się z dwóch etapów: z etapu regionalnego oraz etapu ogólnopolskiego. Etap regionalny konkursu organizowany jest we współpracy z Regionalnymi Organizacjami Turystycznymi i ma on na celu wyłonienie najlepszych produktów turystycznych danego województwa.

10 sierpnia tego roku Kapituła powołana przez Podkarpacką Regionalną Organizację Turystyczną po raz kolejny wybrała najlepsze produkty z naszego regionu.

Dyplomy i statuetki wręczała Pani Marszałek Anna Kowalska.

Najlepszymi produktami województwa w 2012 roku zostały:

- **„Wakacje w Podkarpackim Trójmieście”**
(certyfikat odebrała rzeczniczka Urzędu Miasta Krosna: Joanna Sowa)

„Wakacje w Podkarpackim Trójmieście” to cykl imprez organizowanych przez Krosno, Jasło i Sanok. Poszczególne imprezy kulturowe wpisują się w różnorodną ofertę turystyczną Podkarpacia. Stanowią nieodłączny element cyklu związanego z ekoturystyką, prezentują także tradycyjne krośnieńskie rzemiosło – szklarstwo oraz bogatą tradycję kulturową Sanoka. Podobna historia miast „Podkarpackiego Trójmiasta”, połączenie cech ludowości i wielokulturowości sprawia, że jest to wydarzenie skierowane do szerokiego grona odbiorców.

- **„Podziemna trasa turystyczna w Rzeszowie”**
(certyfikat odebrała przedstawiciel Urzędu Miasta Rzeszowa P. Aneta Radaczyńska)

Stanowi dla turysty ciekawe doświadczenie i źródło informacji o wydarzeniach jakie miały miejsce na przestrzeni dziejów Rzeszowa. Trasa kryje w sobie liczne atrakcje i tajemnice. Można w niej spotkać relikty średniowiecznych murów, ślady pożarów, nadgryzione „zębem czasu” pozostałości żelaznych krat i zawiasów, kilkusetletnie cegły „palcówki”, ukryte przejścia. Atrakcyjności piwnic dopełnia ekspozycja historyczno-edukacyjna, na którą składają się m.in. repliki zbroi rycerskich, broni białej i palnej, wystawa ceramiki użytkowej i ceramicznych zabawek, obrazująca, z jakich naczyń i przedmiotów codziennego użytku korzystali dawni mieszkańcy Rzeszowa”.

- **„Dwór Kombornia- SPA z tradycją w tle”**
(certyfikat odebrał właściciel obiektu Pan Ryszard Skotniczny)

„Dwór Kombornia to przykład wiejskiej siedziby, której historia sięga XVI w. W historycznych granicach 10 hektarowego założenia dworskiego zawiera się klimatyczna przestrzeń, w której Goście na powrót mogą znaleźć to czego najbardziej potrzebuje współczesny człowiek: efektywny wypoczynek, odrodzenie sił witalnych i harmonię służącą przywracaniu stanu psychicznej i fizycznej równowagi. Na odwiedzających to miejsce Goście czekają smaki, zapachy i doznania, na które nie mają czasu w codziennej bieganinie. Odnajdą je nie tylko w aromatach parku, sadu i ogrodów, estetyce zabytkowych wnętrz i wykwintnej kuchni, ale także w bogatej ofercie orientalnych terapii manualnych czy kompleksie SPA & Wellness”.

Specjalne wyróżnienie Kapituła postanowiła przyznać „Traperskiej przygodzie” zgłoszonej przez Biuro Podróży Bieszczader.

Traperska przygoda to „podróż wozami traperskimi doliną rzeki Osława. Jest to wycieczka w prawdziwe Dzikie Bieszczady, które poznać można w sposób naprawdę wyjątkowy bo z pokładu dylizansów. Podczas podróży woźnice jak i przewodnicy snują mrozących krew w żyłach opowieści o zbójach i współczesnych oryginalnych mieszkańcach. Turyści mogą podziwiać prawdziwe budownictwo bieszczadzkich krain – łemkowskie chyże i zabytkowe cerkwie oraz jedne z największych osobliwości przyrodniczych w całych Karpatach – **Jeziorka Duszatyńskie**. (certyfikat odebrała p. Magdalena Koszowska)

Do grona „najlepszych z najlepszych” nominowana została „**Bieszczadzka Kolejka Leśna**”, będąca ubiegłorocznym laureatem w finale ogólnopolskim Polskiej Organizacji Turystycznej. Produkt ten był kandydatem z podkarpackiego do ZŁOTEGO CERTYFIKATU!

Na zakończenie podana została informacja, że spośród obecnych tu laureatów regionalnych to właśnie „**Podziemna trasa turystyczna w Rzeszowie**” otrzymała Certyfikat POT. To prestiżowe wyróżnienie przyczyni się do promocji samego produktu oraz miasta Rzeszowa ponieważ, nagrodą jest kampania promocyjna prowadzona na rynku polskim i zagranicznym.

LAUREACI STATUETEK „PIÓRO FUNDACJI” EDUCARE ET SERVIRE

Korzystając z wyjątkowej okazji Antoni Kamiński, Prezydent Fundacji, wręczył przyznane przez Zarząd Educare et Servire „Pióra Fundacji” pięciu osobom, które w wyjątkowy i zasadniczy sposób przyczyniły się do powstania Grodu Słowiańskiego w Stobiernej.

Do grona osób uhonorowanych statuetkami należą:

1. Anna Kowalska, Marszałek Województwa Podkarpackiego
2. Stanisław Rokosz, Wójt Gminy Dębica
3. Piotr Kamiński, wiceprezes zarządu Fundacji, kasztelan Grodu Słowiańskiego
4. Stanisław Roman, prezes zarządu LOT „Beskid Niski”
5. Prof. Dr hab. Małgorzata Bednarczyk, kierownik Katedry Zarządzania w turystyce UJ

EDUCARE et SERVIRE
Fundacja Antoniego Kamińskiego

Zarząd Fundacji „EDUCARE ET SERVIRE”

ma zaszczyt przyznać

Pani Annie Kowalskiej
Wicemarszałek Zarządu Województwa Podkarpackiego
i Prezes Zarządu Podkarpackiej Regionalnej Organizacji Turystycznej

PIÓRO FUNDACJI

w dowód wdzięczności za skuteczne i dalekowszoczne decyzje,
wspierające promocję Szlaku Słowiańskiego Doliny Wisłoki,
jako unikalnego produktu turystycznego Podkarpacia
wraz z jego ważną atrakcją, Grodem Słowiańskim w Stobiernej,
miejscem wojewódzkich obchodów Światowego Dnia Turystyki 2012

Dębica, 29 września 2012 roku

Prezydent Fundacji
Antoni Karol Kamiński

EDUCARE et SERVIRE
Fundacja Antoniego Kamińskiego

Zarząd Fundacji „EDUCARE ET SERVIRE”

ma zaszczyt przyznać

Panu Stanisławowi Rokoszowi
Wójtowi Gminy Dębica

PIÓRO FUNDACJI

w dowód wdzięczności za wieloletnią współpracę w zakresie wspierania zrównoważonego rozwoju Gminy Dębica poprzez turystykę, która zaowocowała odważną decyzją o budowie repliki Grodu Słowiańskiego w Stobiernej przez Gminę Dębica oraz za zaufanie dla Fundacji Educare et Servire, której Gmina Dębica przekazała w dzierżawę zarządzanie Grodem w Stobiernej, który ma szansę stać się ważną atrakcją przyciągającą turystów do Stobiernej, ale także na Szlak Słowiańskiej Doliny Wisłoki, którego ślady są licznie rozsiane w Gminie Dębica i wzdłuż całej rzeki Wisłoki.

Dębica, 29 września 2012 roku

Prezydent Fundacji
Antoni Karol Kamiński

EDUCARE et SERVIRE
Fundacja Antoniego Kamińskiego

Zarząd Fundacji „EDUCARE ET SERVIRE”

ma zaszczyt przyznać

Panu Piotrowi Kamińskiemu
Kasztelanowi Grodu w Stobiernej
i Wiceprezesowi Fundacji Educare et Servire

PIÓRO FUNDACJI

w dowód uznaniu za pasję i niezłomny trud w krzewieniu i promowaniu kultury i obyczajów Słowian, naszych przodków, których ślady, tak licznie są rozsiane wzdłuż całej Doliny Wisłoki oraz za organizację i kierowanie zespołem ludzi, którzy jako wolontariusze z zapałem przekazują wiedzę o życiu i zwyczajach Słowian w codziennej pracy w Grodzie w Stobiernej oraz za systematyczną pracę nad tworzeniem unikalnego produktu turystycznego, jakim jest replika Grodu Słowiańskiego w Stobiernej, załączek produktu sieciowego, jakim będzie Szlak Słowiański Dolina Wisłoki

Dębica, 29 września 2012 roku

Prezydent Fundacji

Antoni Karol Kamiński

EDUCARE et SERVIRE
Fundacja Antoniego Kamińskiego

Zarząd Fundacji „EDUCARE ET SERVIRE”

ma zaszczyt przyznać

Panu Stanisławowi Romanowi
Prezesowi Zarządu LOT „Beskid Niski”
z siedzibą w Krośnie

PIÓRO FUNDACJI

Za długoletnią współpracę i w dowód uznania za 10 lat działania LOT Beskid Niski na rzecz rozwoju gospodarczego regionu przez turystykę a w szczególności poprzez pielęgnowanie starych i tworzenie nowych produktów w tym licznych szlaków turystycznych i skuteczną promocję południowej części Podkarpacia

Dębica, 29 września 2012 roku

Prezydent Fundacji

Antoni Karol Kamiński

Piąta spośród wyróżnionych, Profesor Małgorzata Bednarczyk, w odpowiedzi na zaproszenie przesłała poniższe wyjaśnienia.

Dlatego też uroczyste wręczenie Pióra Fundacji Pani Profesor Małgorzacie Bednarczyk miało miejsce w dniu 20 października w Auli Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego. Osobna relacja z tego wydarzenia – patrz. str. 43

8. WYSTĄPIENIA NAGRODZONYCH OSÓB ORAZ GOŚCI

9. UROCZYSTE OTWARCIE GRODU SŁOWIAŃSKIEGO W STOBIERNEJ

Na zakończenie części oficjalnej Pani Marszałek Anna Kowalska w towarzystwie starosty Powiatu Dębickiego, Władysława Bielawy, wójta Gminy Dębica, Stanisława Rokosza i wójta Gminy Jodłowa Roberta Muchy udała się na palisadę, otaczającą dziedziniec grodu i stamtąd wypuściła kilkanaście białych gołębi, dokonując w ten sposób symbolicznego otwarcia Grodu Słowiańskiego w Stobiernej.

10. DEGUSTACJA WYROBÓW REGIONALNYCH

Po części oficjalnej wszyscy Gości zostali zaproszeni przez prowadzącego imprezę Antoniego Kamińskiego do największej z chat w grodzie, na poczęstunek regionalny, przygotowany przez Panie z Koła Gospodyń Wiejskich w Stobiernej. Serwowano znakomity od wieków przyrządzany w tej gościnnej krainie groch z kapustą i żeberka oraz naleśniki i kompot.

11. TURNIEJ WOJÓW SŁOWIAŃSKICH

Następnie w grodzie, na oczach zgromadzonej publiczności odbył się turniej bojowy wojów. Widzowie mogli obejrzeć kilkanaście zaciętych pojedynków, w wyniku których został wyłoniony mistrz.

12. PREZENTACJA RĘKODZIEŁA I REPLIK BRONI SŁOWIAŃSKICH

Goście mogli też zobaczyć wystawy rękodzieła, które zostały zlokalizowane wewnątrz grodu. Wystawcy prezentowali repliki znalezisk archeologicznych, a ponadto można było spróbować rzemiosła dawnego takiego jak przędzenie nici wełnianej z runa owczego oraz wyrób krajek (elementów strojów słowiańskich).

13. POKAZ WALK ŚREDNIOWIECZNYCH I JAZDY KONNEJ

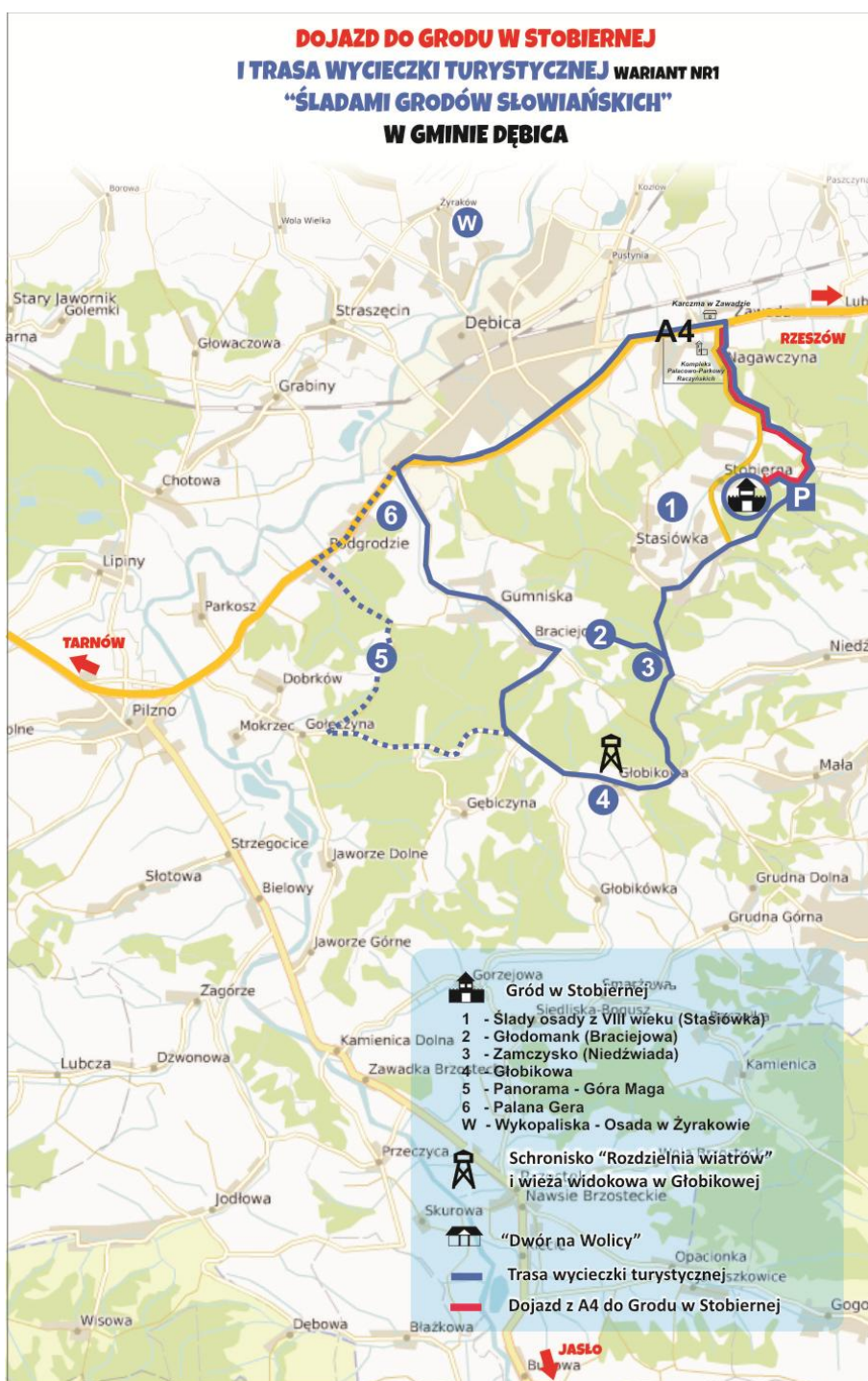

Na zakończenie uroczystości w grodzie odbył się pokaz walk wczesnośredniowiecznych rycerzy i jazdy na koniach, połączonej ze strzelaniem z łuku do celu – zrealizowane na polanie przed grodem.

14. WYCIECZKA KRAJOZNAWCZA „ŚLADAMI GRODÓW SŁOWIAŃSKICH W GMINIE DĘBICA”

Po zakończeniu części oficjalnej uroczystości w grodzie w Stobiernej; przemówieniach, rozdaniu licznych nagród, degustacji jadła regionalnego, prezentacji rękodzieła i replik broni z czasów słowiańskich i obejrzeniu walk wojów przybyłych na zaproszenie kasztelana Ziemowita (Piotra Kamińskiego) z różnych stron Polski, Goście na zaproszenie prowadzącego uroczystość Antoniego Kamińskiego udali się na wycieczkę krajoznawczą „Śladami Grodów Słowiańskich”, których liczne ślady znajdują się także na terenie Gminy Dębica.

Korzystając z wygodnych trzech ekologicznych autobusów Miejskiej Komunikacji Samochodowej z Dębicy, Goście udali się na dwugodzinną wycieczkę po górzyściej, południowej części Gminy Dębica, kierując się w kierunku południowo zachodnim przez sąsiadującą ze Stobierną, Stasiówką, gdzie w 1998 roku archeolodzy odkryli najstarszą w okolicy Dębicy osadę słowiańską z VIII wieku o wielkości około 3 hektarów do przysiółka Okop w Braciejowej.

Tam wszyscy wysłuchali opowieści znanego archeologa, Jerzego Okońskiego, o Głodomanku. Tak nazwano

średniowieczne grodzisko, które zajmowało około 4 ha i zostało odkryte w 1912 roku przez archeologa W. Demetrykiewicza. Gród istniał jeszcze przed powstaniem Państwa Polskiego, gdzieś pomiędzy VII a X wiekiem. Przypuszcza się, że Głodomank był częścią granicznego systemu obronnego Wiślan. O grodzie pisał również jeden z najśłynniejszych polskich kronikarzy Jan Długosz w swoim "Liber Beneficiorum".

Dnia 22 grudnia 1971 roku, do Rejestru Zabytków województwa tarnowskiego, pod numerem rejestru A-680/305 dodano wczesnośredniowieczne grodzisko "Okop" w Braciejowej, gm. Dębica.

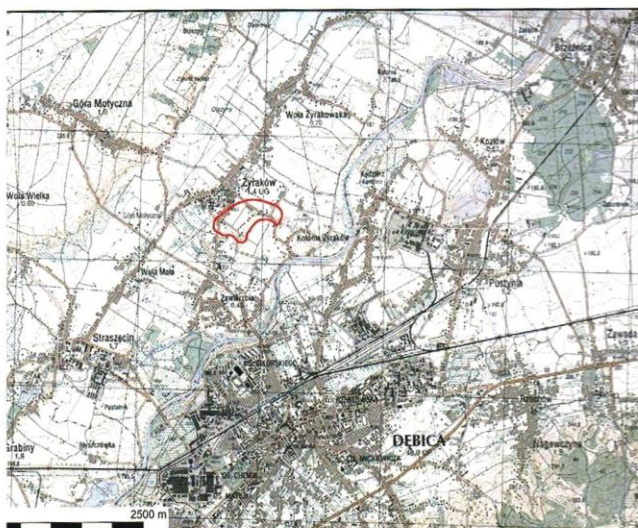
Następnym przystankiem wycieczki było „Zamczysko” nieopodal położone grodzisko, które leży na wzgórzu położonym 404m.n.p.m. w górnym biegu rzeki „Ostra”. Zajmowało ono niewielkie wzniesienie o regularnym stożkowatym kształcie. Grodzisko zostało odkryte w 1956 roku przez ekipę Karpackiej

Ekspedycji Archeologicznej. Odkrycie to potwierdziło nazewnictwo tych terenów od zamierzcztych czasów, bo „Zamczysko” i „Okop” to nazwy przysiółków wsi Braciejowa. Najprawdopodobniej była to strażnica państwowa strzegąca szlaku komunikacyjnego i ziemi przy granicy polskiej, która w okresie najdalszego zasięgu Rusi w kierunku zachodnim

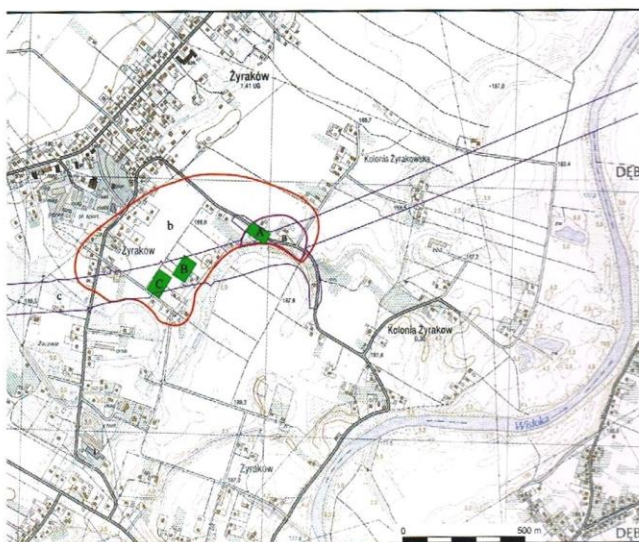
przebiegała w niedużej odległości od wsi Braciejowa.

Pan Jerzy Okoński, mówiący Gościom o tych fascynujących faktach, przez ponad 5 lat prowadził badania archeologiczne, wyprzedzając budowę autostrady A4 w położonym w niedalekim Żyrakowie w pobliżu rzeki Wisłoki, niecały kilometr na północ od Dębicy. Wykopiska tam znalezione potwierdzają istnienie ponad 20 ha osad wczesnośredniowiecznych istniejących tu od końca VII wieku do początków XI wieku. Jerzy Okoński opisał te odkrycia, potwierdzające, autentyczność planowanego Szlaku Słowiańskiego Dolina Wisłoki, jako mega produktu turystycznego, w prawie 300-u stronicowej pracy zbiorowej pt. „Autostradą w przeszłość”, wydanej w 2011 roku przez Fundację Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego, Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego i Muzeum Okręgowe w Rzeszowie.

Ostatnim przystankiem wycieczki krajoznawczej była Głobikowa, gdzie znajduje się jedna z najbardziej popularnych atrakcji turystycznych gminy. W Głobikowej, tuż przy schronisku "Rozdzielnia wiatrów" znajduje się mini "jurapark" oraz 20 metrowa wieża widokowa z której przy dobrej widoczności podziwiać można Tatry.

Ryc. 1. Żyraków, pow. Dębica, stan. 3. Lokalizacja stanowiska.
Fig. 1. Żyraków, Dist Dębica, site 3. Location of the site.

Żyraków, pow. Dębica, stan. 3. Plan stanowiska. a – zasięg po badaniach powierzchniowych i sondażowych;
b – aktualny zasięg stanowiska; c – linia rozgraniczenia autostrady A4.
Żyraków, Dist Dębica, site 3. Plan of the site. a – the range of the site after the field survey and the trial excavations; b – the current range of the site; c – the line distinguishing the A4 motorway.

GŁODMANK

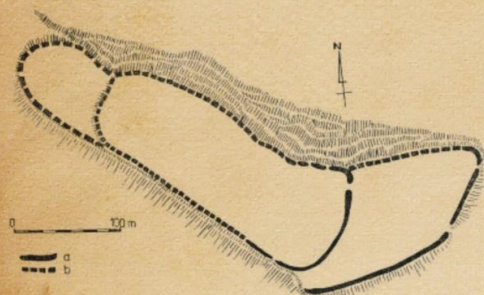
Gmina Dębica

Powiat Dębicki

Głodomank to średniowieczne grodzisko, które znajdowało się na górze Okop w Braciejowej, (Gmina Dębica). Zostało odkryte w 1912 roku przez archeologa W. Demetrykiewicza. Grodzisko miało kształt pierścieniowaty, od strony wschodniej gdzie prawdopodobnie groziło mu największe niebezpieczeństwo otaczały je dwa wały. Gród istniał jeszcze przed powstaniem Państwa Polskiego, gdzieś pomiędzy VII a X wiekiem. Przypuszcza się, że Głodomank był częścią granicznego systemu obronnego Wiślan. Niewiadomo kiedy doszło do zagłady grodu. Jedną z legend mówi, że stało się to podczas walk z Wielkomorawianami, a z oblężenia wydostali się tylko dwaj bracia Jowa, którzy u stóp góry Okop założyli nową osadę zwąca się – Braciejowa. Inna teoria głosi, że Głodomank istniał aż do XIII wieku i został zniszczony podczas jednego z najazdów tatarskich. O grodzie tym pisał również jeden z najświetniejszych polskich kronikarzy Jan Długosz w swoim „Liber Beneficiorum”. Dnia 22 grudnia 1971 roku, do Rejestru Zabytków województwa tarnowskiego, pod numerem rejestru A-680/305 dodano wczesnośredniowieczne grodzisko "Okop" w Braciejowej, gm. Dębica, stanowisko I., woj. tarnowskie".

Głodomank był grodem wielodziałowym, o powierzchni ok. 4 ha, usytuowany na cyplowatym wzgórzu stromo opadającym ku północy i zachodowi. Uległ silnemu zniszczeniu, a umocnienia obronne zostały w znacznej części zniwelowane. Do dziś zachowały się tylko dwa wały poprzeczne od strony wschodniej, zaś przebieg pozostałych obwałowań wyznaczają naturalne, miejscami słabo widoczne uskoki terenowe. Gród właściwy, usytuowany w najwyższej partii wzgórza, posiadał kształt nieregularnego, wydłużonego owalu, otoczonego pojedynczą linią wałów, których przebieg dostosowany był do krawędzi zboczy. Przylegały do niego dwa obronne podgrodzia: jedno większe - od strony wschodniej i przypuszczalnie, drugie mniejsze - od zachodu. Wały o konstrukcji drewniano - ziemnej (przekładkowej) posiadały u postawy ok. 12-15 m szerokości i 4-5 m wysokości.

Życzymy Państwu miłych wrażeń w odkrywaniu piękna naszego regionu i poznawaniu ciekawej historii Szlaku Słowiańskiego Doliny Wisłoki.

EDUCARE et SERVIRE
Fundacja Antoniego Kamińskiego

ZAMCZYSKO

Gmina Dębica

Powiat Dębicki

Grodzisko to leży na wzgórzu położonym 404m.n.p.m. w górnym biegu rzeki „Ostra”. Zajmowało ono niewielkie wzniesienie o regularnym stożkowatym kształcie. Grodzisko zostało odkryte w 1956 roku przez ekipę Karpackiej Ekspedycji Archeologicznej. Odkrycie to potwierdziło nazewnictwo tych terenów od zamierzchłych czasów, bo „Zamczyско” i „Okop” to nazwy przysiółków wsi Braciejowa.

Najprawdopodobniej była to strażnica państwowa strzegąca szlaku komunikacyjnego i ziemi przy granicy polskiej, która w okresie najdalszego zasięgu Rusi w kierunku zachodnim przebiegała w niedużej odległości od wsi Braciejowa. Znaczna część szczytu została zniszczona przez wyrobisko kamienia używanego przez miejscowych do budowy dróg i fundamentów domów.

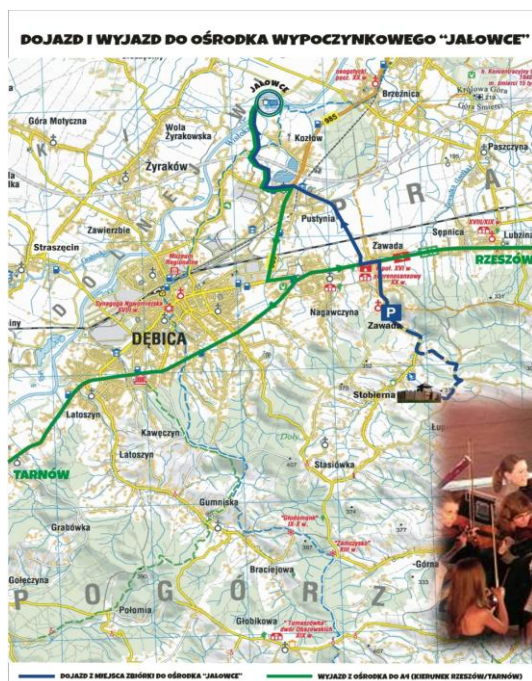
Życzymy Państwu miłych wrażeń w odkrywaniu piękna naszego regionu i poznawaniu ciekawej historii Szlaku Słowiańskiego Doliny Wisłoki.

EDUCARE et SERVIRE
Fundacja Antoniego Kamińskiego

Po powrocie z wycieczki „Śladami Grodów Słowiańskich” Goście wojewódzkich obchodów Światowego Dnia Turystyki w Stobiernej przesiedli się do swoich samochodów i w zwartej kolumnie, w asyście Straży Gminnej i Policji udali się do Ośrodka Wypoczynkowego „Jałowce”, w Kozłowie, północnej części Gminy Dębica, w pobliżu budowanej właśnie autostrady A 4.

15. UROCZYSTY OBIAD W OŚRODKU WYPOCZYNKOWYM „JAŁOWCE” W KOZŁOWIE K. DĘBICY, ZAMYKAJĄCY WOJEWÓDZKIE OBCHODY ŚDT 2012

Gospodarzem tej części uroczystości był Jerzy Janeczko, właściciel Ośrodka Wypoczynkowego „Jałowce”, który przyjął Gości w reprezentacyjnej sali przyjęć Ośrodka Jałowce.

Podczas obiadu czas Gościom umiał kwartet smyczkowy pod dyktando maestro Pawła Adamka, organizatora i dyrygenta znakomitych oper, corocznie przez niego wystawianych w Dębicy i innych miastach Polski.

Do obiadu dla degustacja podano wina z Winnicy Golez k/Jasła, dostarczone przez jej właściciela, znanego winiarza, Pana Romana Myśliwca.

16.RELACJA Z WRĘCZENIA PIÓRA FUNDACJI PANI PROFESOR MAŁGORZACIE BEDNARCZYK - 20 PAŹDZIERNIKA 2012, AULA COLLEGIUM NOVUM UJ

Ostatecznie w dniu 20 października w Auli Collegium Novum, podczas uroczystości nadania dyplomów absolwentom kierunków turystycznych, doszło do wręczenia przez Prezidenta Fundacji Antoniego Kamińskiego statuetki „Pióro Fundacji” na ręce Pani Prof. Małgorzaty Bednarczyk. W ten sposób „historia zatoczyła koło” i zamknięty został pewien rozdział historii Grody w Stobiernej, której początek na swoje miejsce właśnie na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie w latach 2001 – 2005, Piotr Kamiński był studentem w katedrze Zarządzanie Turystyka, prowadzonej przez Panią Profesor, która była na początku „narodzenia” się pomysłu Grodu Słowiańskiego w młodszej wizji dzisiejszego kasztelana Grodu. To ona dokonała wyboru tematu pracy magisterskiej i była promotorem tej pracy, którą ostatecznie Piotr Kamiński obronił w lipcu 2007 roku. Można powiedzieć, że jest ona „matką chrzestną” repliki Grodu Słowiańskiego w Stobiernej.

W czasie uroczystości w Auli Collegium Novum UJ, Piotr Kamiński na zaproszenie Pani Profesor przedstawił zebranym historię Grodu Słowiańskiego w Stobiernej, której początek miał miejsce na UJ.

Poniżej publikujemy wystąpienie Piotra Kamińskiego, wygłoszone wówczas jako *success story*, potwierdzającą, że warto mieć marzenia i że w Polsce także „dreams comes true” (marzenia się spełniają).

„Gród Słowiański w Stobiernej – od marzenia do realizacji”

Panie Dziekanie, Pani Profesor, Szanowni Państwo.

Czuję się niezwykle wyróżniony, iż mogę tutaj dzisiaj stanąć przed Państwem i w kilku słowach podzielić się moimi doświadczeniami, opowiedzieć o tym jak zrealizowałem w przeciągu ostatnich 9 lat swoje marzenie, które zrodziło się podczas studiów zarządzania w turystyce na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Jako świeżo upieczony maturzysta nie miałem klarownego planu na swoje życie. Rozważałem różne możliwości studiowania, w tym szkołę wojsk pancernych w Poznaniu... Wreszcie na tydzień przed ostatecznym terminem decydowania się na studia - wybrałem: zarządzanie w turystyce, UJ i nic więcej (choć powszechną praktyką było startowanie na kilka kierunków aby zwiększyć swoje szanse przyjęcia gdziekolwiek, były to czasy wyżu demograficznego, dostanie się na ciekawe dzienne studia na państwowej uczelni było wówczas dość trudne).

Tak więc decyzja ta na pewno nie była głęboko przemyślana ani ugruntowana. Jednak, jak się później okazało, była bardzo trafna!

Studia te dały mi mnóstwo inspiracji i doświadczeń, które przydają mi się w najróżniejszych momentach mojego życia. Poznałem wiele wyjątkowych osobowości w gronie wykładowców, ale także wiele wyjątkowych osobowości wśród kolegów. To wszystko sprawiło, iż owe 5 lat studiów było ciekawym i pożytecznym czasem, dającym dość szeroką wiedzę i znaczne poszerzenie horyzontu.

W tym właśnie klimacie zrodził się pomysł atrakcji turystycznej: wioski, w której życie toczyłoby się tak, jak 1000 lat temu. Miejsca gdzie ludzie mogliby się poczuć zupełnie tak, jakby przenieśli się w czasie. Pomysł ten był połączeniem mojego zamiłowania do historii, kwitnącego od najmłodszych lat oraz śmiałego spojrzenia na turystykę, które nabyłem podczas studiów.

Jak to bywa na początku, ludzie którym opowiadałem o moim pomysle kiwali głowami uznając mój pomysł za być może ciekawy, ale i nie realny. Ja jednak wierzyłem w jego sukces. Moja rodzina także weń uwierzyła. Ojciec, który starał się aby pomysł ten został szerzej wypromowany, stwarzał mi możliwości mówienia o tym publicznie, moja żona z kolei oddała dla tego pomysłu swój talent i stworzyła wizualizację średniowiecznej osady, tak że moim słuchaczom było łatwiej zrozumieć o co mi chodzi i co mam na myśli mówiąc „gród słowiański”. Były to lata 2003-2005.

Następnie miał miejsce moment przełomowy - wybór tematu pracy magisterskiej. Pamiętam ten dzień bardzo dobrze. Przyszedłem na seminarium do Pani Profesor Małgorzaty Bednarczyk z 4 różnymi tematami, wśród nich m.in. „gród słowiański” oraz „turystyka kosmiczna – szanse rozwoju”. Moje zaskoczenie i radość była spora, kiedy Pani Profesor uznała, iż pomysł wioski średniowiecznej, która przeniesie ludzi w czasie jest wart opisania w pracy magisterskiej! Gdyby wówczas ten temat został odrzucony, szanse na realizację tego marzenia znacznie by zmalały. A tak – dostałem wiatr w żagle.

Po napisaniu i obronie tej pracy miałem już w ręku mocny argument za realizacją tego przedsięwzięcia. Na 100 stronach udowodniłem, że warto coś takiego zrealizować. Moją pracę wraz z dedykacją zaniósłem wówczas wójtowi gminy Dębica – Stanisławowi Rokoszowi. Wójt tą koncepcję przyjął ciepło i z zainteresowaniem. Znów miałem sporo szczęścia, że trafiłem na osobę, która bardzo pomogła mi w realizacji tego marzenia. Trwało to kilka lat i w 2009 roku wójt podjął decyzję o budowie grodu słowiańskiego w miejscowości Stobierna pod Dębicą, na terenie gminy, i w 100% za pieniądze z budżetu samorządu.

Wreszcie na wiosnę tego roku gród został przekazany w dzierżawę fundacji Educare et Servire, a ja zostałem osobą zarządzającą tym przedsięwzięciem.

Dziś kończymy już pierwszy sezon działalności grodu i możemy pochwalić się nie małym sukcesem – odwiedziło nas 7000 osób a liczba ta z miesiąca na miesiąc rośnie – do dobrze wróży na przyszłość.

Choć zasadnicza część mojego marzenia została zrealizowana, to przede mną jeszcze mnóstwo pracy aby atrakcja ta była coraz lepszą i bardziej konkurencyjną. Praca ta pewnie nigdy się nie skończy. I w ten oto sposób połączyły się dwa główne nurty moich studiów: zarządzanie i turystyka.

17. SŁOWO O FUNDACJI EDUCARE ET SERVIRE, ORGANIZATORZE ŚDT W STOBIERNEJ [PAWEŁ KUDROŃ]

„Szlak Słowiański Doliny Wisłoki stał się w zeszłym roku najczęściej odwiedzanym miejscem w Polsce – w licznych wydarzeniach, festiwalach i wycieczkach wzięło udział ponad 180 tysięcy gości-turystów z Polski, Europy i całego Świata. Zaś obchody 15-lecia funkcjonowania repliki Grodu Słowiańskiego w Stobiernej i 22 edycja „Ataku Morawian na Słowian” – plenerowej inscenizacji historycznej zgromadziły rekordową ilość 38 tysięcy widzów, doganiając pod tym względem inscenizację bitwy pod Grunwaldem!”

Przesada? Mrzonka? Niekoniecznie. Wszak granice naszych możliwości są granicami naszej wyobraźni. Dziś powie ktoś, że taki opis to pobożne życzenie, lub nierealna fantazja. Odpowiem: dziś - tak, jednak za 15 lat może to być normalny, realny nagłówek gazety regionalnej. Bo tajemnica sukcesu zamknięta jest w naszych głowach i uwolnić ją mogą tylko nasze ręce swoją pracą.

Kiedy w 2004 roku czynnie wspierałem proces powstawania Fundacji Educare et Servire, kiedy wspólnie z jej Prezydentem – Antonim Kamińskim kreśliлиśmy plany jej działania, a potem na różnego rodzaju spotkaniach, konferencyjnych gremiach i w kularowych rozmowach przedstawialiśmy wizję rozwoju Doliny Wisłoki, wielu naszych interlokutorów patrzyło na nas jak na fantastów, z głowami w chmurach i nogami pół metra od ziemi, po której inni stąpali twardo. Podziwiałem wówczas i nadal podziwiam zapał i swadę, z jakimi fundator, a zarazem Prezydent Fundacji maluje wizje produktów turystycznych, które będą mogły przyciągać turystów z całego świata.

Aby to jednak miało sens, aby było profesjonalne, a jednocześnie swojskie i ciepłe – koniecznym było przygotowanie regionu na taką rewolucję. Przekonywałem się wówczas, jak długi to będzie marsz, rozpisany nie na jeden cykl projektowy, ale na liczne lata i działania.

Aby po pierwsze przekonać lokalną społeczność, że to co dla nas jest zwyczajnością, podbarwioną odcieniem szarości – może stanowić egzotykę dla wielu nacji, wcale nie tak bardzo odległych. Że las bukowy może być tak samo ciekawy jak dla nas palmy czy sekwoje, że zapach świeżo pieczonego chleba, dopiero co uwędzonej kiełbasy czy zerwanej z krzewu truskawki może być pełnym novum w życiu wielu cudzoziemców, że wreszcie wzgórza otaczające dolinę Wisłoki mogą swoimi barwami zapadać w pamięć równie mocno, jak nam zapadają w pamięć śródziemnomorskie zachody słońca na plaży.

Aby po wtóre wykształcić w regionie liczną rzeszę osób, które będą umieć w zestandaryzowany, profesjonalny sposób przyjąć, obsłużyć i porozumieć się z odmiennym językowo, kulturowo, a często nawet rasowo klientem. Poznać jego oczekiwania, jego mentalność i umieć wyjść im naprzeciw.

Aby na koniec znaleźć w regionie sprzymierzeńców, którzy zechcą uznać za słuszną ideę inwestowania w turystykę jako jeden ze sposobów na zaspokojenie potrzeby godnego życia na dobrym poziomie, bez potrzeby rozglądania się za pracą gdzieś z dala od własnych domostw.

Trudna to była konstatacja, że potrwać lata, zanim te trzy elementy będą mogły stworzyć podłoże pod duży projekt zmieniający w realność wizję Doliny Wisłoki jako ciekawego turystycznie regionu z licznymi, zadowolonymi klientami. Z czasem docierało do mnie, że na tej drodze potrzebne będzie szukanie partnerów w każdym sektorze życia społecznego, że nie raz w tym działaniu przyjdzie zawrócić, na chwilę odstąpić, czekając na lepszy czas, że wreszcie czas będzie modyfikować wizje, plany i działania.

Potem pojawił się w naszym gronie Piotr Kamiński, wówczas student wydziału Zarządzania Turystyką UJ, z jego pasją słowiańszczyzny, z drużyną wojów wczesnośredniowiecznych, z wizją grodu. Krystalizacja tego, co dziś nazywamy projektem „Szlaku Słowiańskiego” zaczęła wówczas swój bieg, który trwa i który mam nadzieję, zaprowadzi nas kiedyś do takich nagłówek, jakie pozwoliłem sobie stworzyć na wstępie.

Dziś, kiedy Fundacja skończyła 8 lat, kiedy zarządza Europejską Szkołą Nowych Technologii i Turystyki (założoną przez Antoniego Kamińskiego w 1995 roku), która wykształciła blisko 1700 absolwentów, kiedy działa Centrum Przedsiębiorczości fundacji, zapewniając kształcenie ustawiczne w zawodach turystycznych

w ramach **Programu Mallorca** dla już ponad 400 Beneficjentów, a kasztelan Ziemowit objął w posiadanie wymarzony swój Gród – należy powiedzieć, że podgiebie kruchej idei rozwoju Doliny Wisłoki przez turystykę zostało wykonane. Ale to nadal załedwie początek, jeszcze długa droga przed nami, wiele rzeczy do zdziałania, wiele trudnośc do pokonania, a i niedowiarków wokół nadal nie brakuje.

Dlatego jako fundacja, której nazwa po łacinie oznacza „uczyć i służyć”, nie otrąbiamy sukcesu, tylko poprzez naukę wzajemną, poprzez dobrze rozumianą służbę regionowi, poprzez przemyślane partnerstwa i projekty idziemy dalej, z wiarą i nadzieją, że jeszcze mamy szansę doczekać chwili, gdy któreś z kolejnych regionalnych obchodów Światowych Dni Turystyki zawitają w Dolinę Wisłoki, by obejrzeć wspólne dzieło wszystkich jej mieszkańców – Szlak Słowiński, z jego trasami pieszymi, konnymi, rowerowymi czy wodnymi, z rozsianymi po okolicy spokojnymi, wypełnionymi klientami pensjonatami i gospodarstwami agroturystycznymi, z licznymi gospodami i przydrożnymi barami, przyciągającymi wonią świeżych regionalnych potraw. I mamy nadzieję, że za 15, 20 czy 40 lat, czytając podobne do zamieszczonej na wstępie informacje w gazecie czy na stronach internetowych – znajdzie się ktoś, kto wspomni, że na początku wieku była taka instytucja która nieco na przekór i trochę „wbrew” uparła się, że Dolina Wisłoki może być perłą turystyczną kraju. Uparła się i stworzyła ideę, projekt oraz plan działania.

I nie upieramy się wcale, że wykonawstwo tego projektu powinno przynależeć Fundacji. Jeśli znajdzie się podmiot lub grupa, która zainfekowana ideą zrealizuje ją szybciej, wydajniej i efektowniej – będzie to sukces dla subregionu Doliny Wisłoki. Tego życzymy tej ziemi i tym ludziom, niech idea zrównoważonego rozwoju regionu poprzez turystykę da nam wszystkim satysfakcję i przyniesie wartości dodane w postaci licznych atrakcji i produktów turystycznych, zdolnych przyjąć i satysfakcjonująco obsłużyć tysiące klientów z każdego zakątka świata.

18. O GMINIE DĘBICA

Gmina Dębica - największa pod względem ludności w województwie Podkarpackim, zajmuje blisko 138 km². Mieszka tu ponad 25 tysięcy osób. Gminę tworzy 19 sołectw. Piękne krajobrazowo, wszystkie posiadają bogatą historię, zabytki, folklor. Położona jest w zachodniej części województwa podkarpackiego na pograniczu dwóch krain geograficznych, Pogórza Karpackiego z częścią Pogórza Dynowskiego i Kotliny Sandomierskiej.

Połączenia kolejowe i drogowe sprawiają, że Gmina spełnia ważną rolę zarówno w krajowym, jak i międzynarodowym systemie komunikacyjnym. Położona jest, bowiem przy magistrali kolejowej Zgorzelec- Medyka z bocznicą kolejową oraz przy drodze wojewódzkiej Dębica-Mielec i drodze krajowej E40. W przyszłości przez Gminę Dębica przebiegać będzie aktualnie budowana autostrada A4 z węzłem w Pustyni. Atutem Gminy Dębica jest także bliskość międzynarodowych terminali lotniczych w Krakowie i Rzeszowie.

Położenie, bogata infrastruktura komunikacyjna i duży potencjał ludzki sprawiają, że na terenie Gminy Dębica swoją działalność gospodarczą prowadzi ponad 1100 firm. Wiele z nich to przedsiębiorstwa znane nie tylko w Polsce, ale i za granicą jak choćby FFiL Śnieżka, JaboMarmi czy Olimp, Arkus, Lerg, Kronospan. Samorząd przedsiębiorcom, którzy chcą inwestować na terenie Gminy Dębica oferuje nie tylko przygotowane, uzbrojone tereny, ale także pomoc w zakresie administracyjnym, uruchomienie szybkiej ścieżki inwestycyjnej oraz łagodną politykę podatkową. Dzięki dobrej współpracy samorządu z Firmą Kronospan- 8 ha terenu zostało objęte specjalną strefą ekonomiczną. Kolejne tereny, ponad 1,35 ha w Pustkowie należący do istniejącego przedsiębiorstwa LERG SA, 64,86 ha w Zawadzie, a także 20 ha w Pustkowie Strachowie zostaną objęte specjalną strefą ekonomiczną Euro Park Mielec.

Sama Gmina chętnie inwestuje na swoim terenie wzbogacając tym samym swoją atrakcyjność zarówno dla społeczności lokalnej, jak i zewnętrznych gości. Duże doświadczenie w pozyskiwaniu zewnętrznych środków finansowych również wspomaga szybki rozwój infrastruktury budowlanej, drogowej, sieci kanalizacyjnej, jak

i wodociągowej oraz wiele innych. Od kilku lat utrzymujemy wysoki poziom przeznaczanych na ten cel środków finansowych, od 30-35 milionów złotych przy jednoczesnym wysokim pozyskaniu środków zewnętrznych.

Dzięki aktywności inwestycyjnej Gminy wybudowana została m.in. sieć kanalizacyjno wodociągowa w Nagawczynie, kanalizacja sanitarna w Stasiówce i Stobiernej oraz przebudowana została Stacja Uzdatniania Wody w Zawadzie. Gmina w dużej, bo 70% części posiada sieć kanalizacyjną i wodociągową. Tereny gminne są w całości zgazyfikowane, natomiast gospodarka odpadami została uregulowana w ten sposób, że każde gospodarstwo ma zapewniony odbiór odpadów do gminnej sortowni.

Z najświeższych inwestycji na uwagę zasługuje także projekt pn. Ekspozycja Historyczno-Dydaktyczna przy Europejskim Centrum Pamięci i Pojednania, przybliżająca historię i działanie obozów pracy oraz poligonu Waffen – SS w kontekście dziejów całego powiatu dębickiego oraz jego mieszkańców w okresie II wojny światowej.

Kolejną inwestycją jest Gród Słowiański w Stobiernej. Przyczyną powstania tego typu obiektu na terenach Gminy są udokumentowane pozostałości po grodziskach wczesno słowiańskich min. Głodomak i Zamczysko. Głównym zadaniem grodu jest propagowanie i promowanie kultury słowiańskiej, turniejów rycerskich, a także ukazanie życia codziennego w ówczesnym grodzisku, powstawanie wyrobów garncarskich, kowalskich i tkackich.

W miejscowości Stobierna powstanie również kolejna turystyczna atrakcja. Mikrokosmos-Park Owadów i Pajęczaków, w którym będzie można zobaczyć m.in. szerszenia, pasikonika, mrówkę, biedronkę, modliszkę, pająka krzyżaka. Wszystkie 50-200 razy większe od zwykłych owadów, które widzimy codziennie.

W tym momencie również realizuje się wiele inwestycji. Na terenie Pustkowa-Osiedla Gmina Dębica wdraża w życie projekt pn. „Rewitalizacja Obszaru Poprzemysłowego Pustkowa-Osiedla” oraz wiele innych inwestycji, m.in. projekt pn. „Kompleks Rekreacyjno-Turystyczny wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną”, w tym budowę basenu otwartego oraz na terenach górskich rozpoczęto realizację nowych inwestycji wodno-kanalizacyjnych, których szacunkowa wartość wyniesie ok. 70 milionów złotych. Wszystko to ma na celu doprowadzić do ożywienia społeczno-gospodarczego.

Gmina stara się także unowocześnić lub przekształcić istniejące obiekty. I tak przykładowo nieużywany od wielu lat budynek byłego ośrodka zdrowia zostanie odremontowany i przekształcony w Centrum Aktywności Gospodarczej i Społecznej, tak aby służył społeczności Pustkowa-Osiedla. Stacja Uzdatniania Wody w Brzeźnicy zostanie rozbudowana, w celu obsługi miejscowości Pustkowa-Osiedla, jak również zostaną wybudowane odcinki sieci ogólnospławnej i wodociągowej, a przebudowie i dalszej rozbudowie ulegnie sieć wodociągowa w Pustkowie-Osiedlu. Również tereny do tej pory nieużytkowane zostaną objęte Specjalną Strefą Ekonomiczną. W trakcie realizacji znajduje się 16 programów wieloletnich, w tym najbardziej potrzebny i zaawansowany program dotyczący kompleksowej regulacji potoków Zawadka, Ostra, obwałowania w Kędzierzu oraz regulacji Wielopolki.

Gmina Dębica posiada także rozwiniętą bazę wypoczynkowo-rekreacyjną- m.in. Ośrodek Jałowce, gdzie Młodzieżowy Uczniowski Ludowy Klub Sportowy Pustynia z kompleksem boisk i hotelem, a także wiele gospodarstw agroturystycznych. W przyszłości możliwa jest także budowa hotelu przy Kompleksie Rekreacyjno-Sportowym w miejscowości Pustków-Osiedle.

Nowoczesność, wyobraźnia, rozmach to domeny Gminy Dębica. Władze samorządowe i mieszkańcy zapraszają. Tu warto inwestować, mieszkać i odpoczywać.

Dane teleadresowe:

Urząd Gminy Dębica
ul. Stefana Batorego 13
39-200 Dębica

Tel. 14 680 33 10

urząd@ugdębica.pl

Neogotycki Kościół w Brzeznicy

Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy MULKS Pustynia

Paszczyzna- Ekspozycja Historyczno-Dydaktyczna przy Górze Śmierci

Paszczyzna- Pomnik ku pamięci pomordowanych przy Górze Śmierci

Sanktuarium w Zawadzkie

Pustków-Osiedle- Europejskie Centrum Pamięci i Pojednania

Stobierna- Centrum Edukacji Ekologicznej

Stobierna- Stok Narciarski

Ścieżki piesze, rowerowe i konne

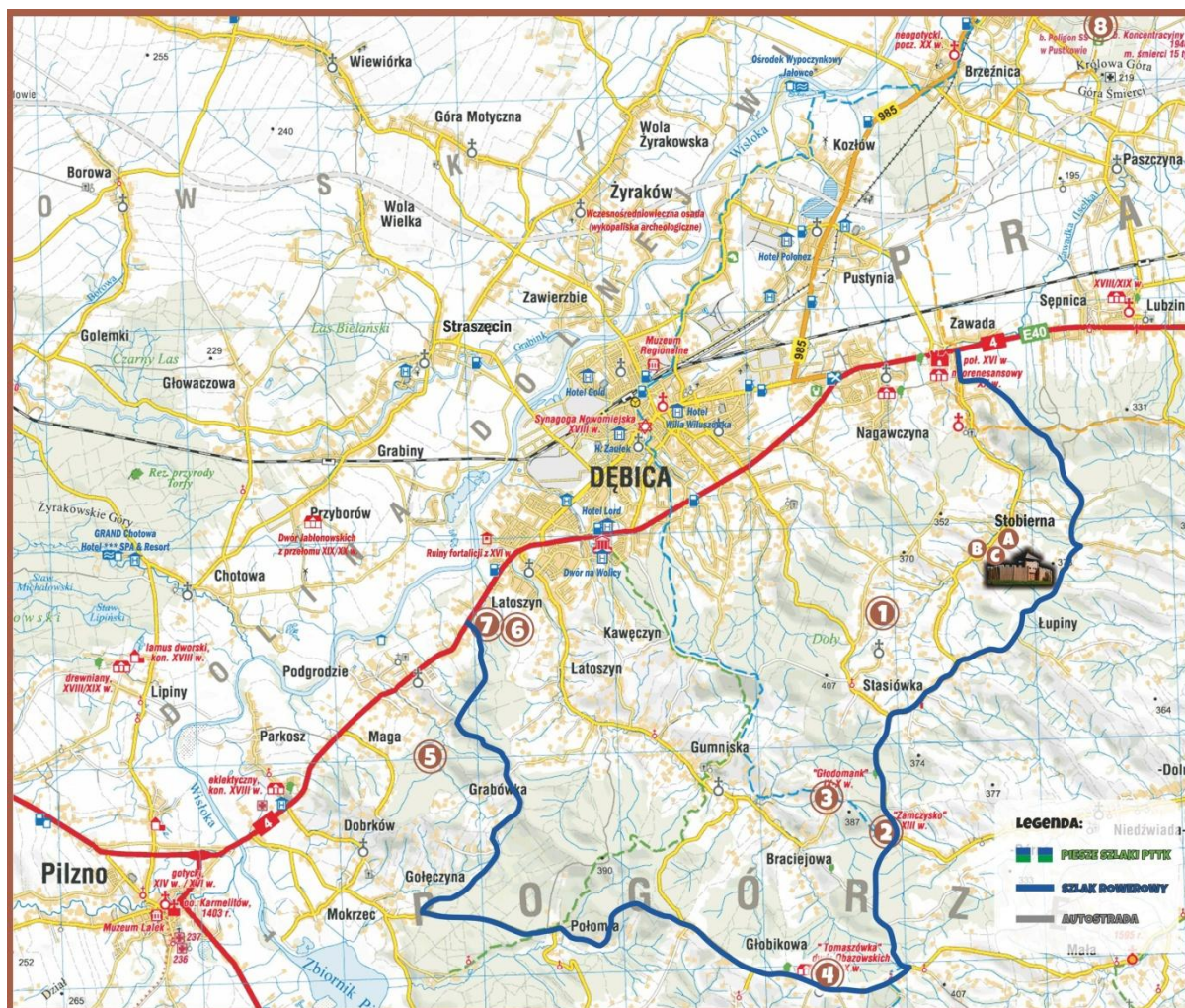

Karczma w Zawadzie

Głobikowa- Schronisko Młodzieżowe
Rozdzielnia Wiatrów, Wieża Widokowa, Dinozaury

19. SZLAK SŁOWIAŃSKI - MAPA ATRAKCJI TURYSTYCZNYCH W GMINIE DĘBICA

Pozostałości po osadzie wczesnośredniowiecznej w Stasiówce zostały odkryte w 1998 roku w trakcie badań powierzchniowych realizowanych w ramach programu Archeologiczne Zdjęcie Polski. Osada ulokowana została na krawędzi Progu Karpackiego, na wysokim garbie terenowym, zajmowała powierzchnię około trzech hektarów. Liczba odkrytych chat sugeruje, że cała osada mogła się składać z 15-20 budynków-zagród. W czarnych wypaleniskach znaleziono liczne fragmenty naczyń glinianych oraz przepalone kamienie z palenisk. Analiza materiału zabytkowego wydobytego w trakcie wykopaliisk pozwala datować osadę na schyłek VIII w. co stawia ją w grupie najstarszych śladów osadnictwa słowiańskiego w rejonie Dębicy.

2. „Zamczysko”

Grodzisko to leży na wzgórzu położonym 404m.n.p.m. w górnym biegu rzeki „Ostra”. Zajmowało ono niewielkie wzniesienie o regularnym stożkowatym kształcie. Grodzisko zostało odkryte w 1956 roku przez ekipę Karpackiej Ekspedycji Archeologicznej. Odkrycie to potwierdziło nazewnictwo tych terenów od zamierzcztych czasów, bo „Zamczysko” i „Okop” to nazwy przysiółków wsi Braciejowa. Najprawdopodobniej była to strażnica państwowa strzegąca szlaku komunikacyjnego i ziemi przy granicy polskiej, która w okresie najdalszego zasięgu Rusi w kierunku zachodnim przebiegała w niedużej odległości od wsi Braciejowa.

Znaczna część szczytu została zniszczona przez wyrobisko kamienia używanego przez miejscowych do budowy dróg i fundamentów domów.

3. „GŁODOMANK” w Braciejowej

To średniowieczne grodzisko, znajdowało się na górze Okop w Braciejowej i zajmowało około 4 ha. Zostało odkryte w 1912 roku przez archeologa W. Demetrykiewicza. Grodzisko miało kształt pierścieniowaty, od strony wschodniej gdzie prawdopodobnie groziło mu największe niebezpieczeństwo otaczały je dwa wały. Gród istniał jeszcze przed powstaniem Państwa Polskiego, gdzieś pomiędzy VII a X wiekiem. Przypuszcza się, że Głodomank był częścią granicznego systemu obronnego Wiślan. Niewiadomo kiedy doszło do zagłady grodu. Jedną z legend mówi, że stało się to podczas walk z Wielkomorawianami, w około roku 884. Inna teoria jest taka, że Głodomak istniał aż do XIII wieku i został zniszczony podczas jednego z najazdów tatarskich. O grodzie pisał również jeden z najstynniejszych polskich kronikarzy Jan Długosz w swoim "Liber Beneficiorum".

Dnia 22 grudnia 1971 roku, do Rejestru Zabytków województwa tarnowskiego, pod numerem rejestru A-680/305 dodano wczesnośredniowieczne grodzisko "Okop" w Braciejowej, gm. Dębica, stanowisko 1., woj. tarnowskie.

4. „ROZDZIELNIA WIATRÓW” w Głobikowej

W Głobikowej, tuż przy schronisku "Rozdzielnia wiatrów" ZNAJDUJE SIĘ MINI "jurapark" ORAZ 20 metrowa wieża widokowa z której przy dobrej widoczności podziwiać można Tatry. W miniparku są 2 dinozaury: ryczący i oświetlony w nocy diplodok (4 tony, dł. 15m, wys. 5m, szer. 6m) oraz triceratops (dł. 5m, wys. 2m). Innym ciekawym miejscem wartym zobaczenia w Głobikowej jest park podworski "Tomaszówka". Obiekt wpisany na listę zabytków w XIX wieku należał do rodziny Obażewskich. Jest to park krajobrazowy naturalistyczny z liczącym kilkaset lat jesionem i aleją dębów uznawanych za pomniki przyrody.

5. Wzgórze Maga

Według tej legendy na Madze miał wznosić się gród, siedziba jednego z najstarszych władców słowiańskich – króla Bodzosa. W czasie jednej z walk w obronie murów, Bodzos został pojmany przez najeźdźcę i powieszony w miejscu, które do dziś mieszkańcy zwą „Szubienica”. Kim był najeźdźca, w jakim czasie to się działo – nie wiadomo. Nie jest jednak wykluczone, że w wierzeniu przetrwały echa walk w okresie wielkiej wędrówki ludów lub też formowania się pierwszych związków plemiennych na terenach zamieszkałych przez Wiślan.

Nazwa wsi Podgrodzie u podnóża góry dobitnie świadczy o tym, iż gród w miejscu tym rzeczywiście istniał. Ze zbocza góry rozciąga się piękny widok na środkową część Doliny Wiśłoki.

6. Palana Gera

Palana Gera - czyli "spalona góra" - to miejsce gdzie według legend znajdował się święty dębowy gaj, w którym oddawano cześć bogu gromów - Perunowi. Ze zbocza tego wzgórza biją strumienie mające uzdrawiającą moc, czego potwierdzeniem jest istniejące tutaj w XIX i na początku XXw uzdrowisko - Latoszyńskie Łazienki.

7. Łazienki Latoszyńskie

W XIX wieku powstał w Latoszynie przysiółek Łazienki Uzdrowisko, gdzie wybudowano zakład wodolecznicy uważany za jeden z najlepszych w kraju w swoim czasie. W 1900 roku został on całkowicie zniszczony, odbudowano go w 1932 roku. Od sierpnia 1944 roku do stycznia 1945 m.in. przez teren zakładu przebiegała linia frontu. Obiekt po raz kolejny został kompletnie zniszczony a studnie zasypane. Od wielu lat Wójt Gminy Dębica Stanisław Rokosz czyni starania o przywrócenie uzdrowskiego charakteru tego miejsca i udostępnienia go kuracjom.

8. Były poligon „HAIDELAGEER WAFFEN SS” w Pustkowie Osiedlu oraz Góra Śmierci

Poligon SS (SS TruppenÜbungsPlatz) oznaczony na mapie jako "Dobra SS, Obóz Puszczański" (SS Gutsbezirk Heidelager) z siedzibą dowództwa w Pustkowie. Poligon w Pustkowie kształtem był zbliżony do dużego, pokrytego lasem prostokąta o wymiarach 20km x 25 km. Poligon SS leżał przy skrzyżowaniu linii kolejowej i drogi, Kraków-Rzeszów i Sandomierz- Dębica. Lokalizacja ta zapewniła połączenie z całą siecią komunikacyjną GG, oraz umożliwiała transportowanie dużych jednostek na i z terenu poligonu. Miejsce i okolice bardzo ważne z punktu widzenia historycznego - w położonej niedaleko Bliznej hitlerowcy testowali rakiety V2.

Górą Śmierci nazwano miejsce, w którym podczas II Wojny Światowej znajdował się hitlerowski obóz zagłady. Zginęło w nim około 15 tys. osób: 7,5 tys. Żydów, 5 tys. Rosjan i 2,5-3 tys. Polaków. Blisko obozu znajdowało się wzgórze, na którym w specjalnym bunkrze składowano ciała zmarłych, zamordowanych, a te następnie hurtem palono na stosie. Na tych, którzy odwiedzą to miejsce czekają spore emocje. Widok bunkrów, w którym gazowano ludzi przyprawia dreszcze.

20. WYBRANE WPISY ODWIEDZAJĄCYCH DO KRONIKI GRODU

Na pomniku po dwóch latach
z doświadczeniem i szacunkiem dla Turysty - Kosztalera
i Prezydenta fundacji - Antoniego Kamińskiego
Deklaruję swoją współpracę
Kajł Gura - Dobra
H. P. (Poko.)

Wielki pomnik, który obydwojcie stworzyliście
dla siebie a także w stobiernej
Żyć się lepiej

W. Maszałka

Stowarzyszenie Skłach Dolny Wiśłobin może być
interesującym i mocnym produktem turystycznym,
polecającym tą część Parku Narodowego w rezerwacie
nowy, spróbuj. Być może powstanie wiele energii
i wytrwałości w jego tworzeniu. A my serdecznie
gratulujemy organizacji samodzielnego obchodu
Światowego Dnia Turystyki

Janusz Lewandowski

Świetny pomysł, bawiliśmy się cudownie z rodzicami
MA⁹ A - lat 5

Kto sercem się nawiąże, ten

Boga zobaczy

(cyfrowie XIII)

28.09.2012

Renata Jędrzejewska

Niechaj to miejsce będzie doskonałą bramą
pomysłom tym co do przodu, a tym co niegdys było
jego fundamentami
M. K. Dykowski

Gratuluję wspierającego przedsięwzięcia
i życzę dalszych sukcesów.
Jest to istotny i kolejny element
promocji turystycznej regionu podkarpaciego
Jeu Krupce

Stobierna, 28.08.2012r.

Z potrzebami za zaproszenie do Stobiernej
z innymi sukcesami w promocyjnym regionie

GOPK
PITK SANOK

Z podobnym postawieniem

Comoros Anadol
Financje Anadol
Stowarzyszenie Sieradzi

Serdusne gratulacje świetnego pomysłu
i wielowencjonalnego uwiadu w promocyję
zemieszcznej przeszłości -

Jęj Obasł

Gratulujemy pomysłu, życzymy
wielu, wielu gości przez cały
rok.

Niech Gród w Stobiernej
pełni życiem

Jesera Pietrzyk
PSA GG' z/s Bopuchwota

Pomysł na godliście znakomite, realizację godne uwagi.
Złoty Panstwu tłumów turystów w tym uroczym
miejsce

Jacek Kocot - Prezes Klubu turystycznego
"Dolina Wisłoki"

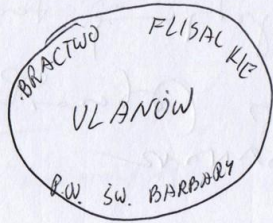
Gratuluję pomysłu i całego przedsięwzięcia,
zycie wielu sukcesów

Pozdrawiam,

Wielki Towarysiu Schemu i Miłobódy

Marek Dziwiny
Roman Dabos

WOJEWÓDZKIE OBCHODY DNIA TURYSTYKI W WOJEWÓDZTWIE POZNAŃSKIM
W GRODZIE STOWIAŃSKIM W STOBIERNEJ 29. 09. 2012r.

EWA SŁOJA
ANORZEJ SŁOJA
STANISŁAW SĘPOZA
MIKOŁAJ SĘPOZA
WŁADYSŁAW MISIUREK
KRZYSZTOF ŻAWADA
ZOFIA ANORZEJO WYKA
MATEGORATA NAJLER
ROMAN POZORA

CECHMISTRZ WTÓRY
Bractwo Miłośników Ziemi Ulanowskiej
pod wezwaniem Św. Barbary

Andrzej Szoja

Góry dalekie jak białe śniegi
Nawet polując na nie czuj się
szczęśliwy.

Tęgo iść ty
co tu być
P. Fryderyk

21. ARTYKUŁY O OBCHODACH W LOKALNEJ PRASIE

24

TURYSTYKA

19 października 2012

Potrójne zwycięstwo w Grodzie Słowiańskim w Stobiernej

„HAT-TRICK” FUNDACJI

Rezultat współpracy Samorządu Województwa Podkarpackiego, Gminy Dębica i Fundacji Educare et Servire, dzięki któremu dokonuje się promocja nowej atrakcji turystycznej na Podkarpaciu, jaką jest Gród Słowiański w Stobiernej oraz planowanego produktu turystycznego jakim będzie Szlak Słowiański Dolina Wisłoki jest niewątpliwym wydarzeniem wojewódzkim zapowiadającym dalsze działania na rzecz promocji jego zachodniej części.

Współpraca tych trzech podmiotów może być dobrym przykładem dla wszystkich, którym zależy na wypromowaniu Podkarpacia, jako atrakcyjnego regionu i mądre wykorzystanie walorów antropomorficznych i naturalnych Doliny Wisłoki dla stworzenia unikalnego produktu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym, który przyciągnie na Podkarpacie tysiące turystów z różnych stron Polski, Europy i świata.

W Grodzie Słowiańskim w Stobiernej, w gminie Dębica 29 września miały miejsce po raz pierwszy w historii powiatu dębickiego wojewódzkie obchody Światowego Dnia Turystyki na Podkarpaciu. Przy pięknej pogodzie, na dziedzińcu repliki grodu słowiańskiego świętowali swoją dzień przewodnicy turystyczni i górcy, dyrektorzy parków narodowych, prezesi stowarzyszeń turystycznych, właściciele hoteli, pensjonatów i gospodarstw agroturystycznych, którzy licznie przybyli do Stobiernej ze wszystkich stron Podkarpacia.

Organizatorem uroczystości była Fundacja Educare et Servire, która na zlecenie zarządu województwa podkarpackiego i we współpracy z departamentem promocji i turystyki przygotowała i zrealizowała program tego niecodziennego wydarzenia.

Przypadł mi w udziale zaszczyt otwarcia uroczystości, powitania gości, przedstawiając krótką historię grodu, który jest dziełem wieloletniej współpracy gminy Dębica i Fundacji Educare et Servire. Następnie Stani-

slaw Rokosz, wójt Gminy Dębica, gospodarz terenu uroczyscie przywitał licznie przybyłych gości z Podkarpacia i wojów w strojach historycznych, przybyłych na zaproszenie kasztelana grodu w różnych stron Polski. Oficjalną część otworzyła swoim wystąpieniem Anna Kowalska, wicemarszałek województwa podkarpackiego i jednocześnie prezes zarządu Podkarpackiej Regionalnej Organizacji Turystycznej, która podkreśliła istotne i realne znaczenie turystyki i znaczeniu Szlaku Słowiańskiego Dolina Wisłoki dla dalszego zrównoważonego, ekologicznego rozwoju gospodarczego Podkarpacia. W swoim wystąpieniu pani marszałek nawiązała do motta tegorocznego święta „Turystyka i zrównoważona energia – siłami napędowymi zrównoważonego rozwoju”.

W kolejnym wystąpieniu Piotr Kamiński, vel Ziemowit, kasztelan Grodu w Stobiernej, występując w historycznym stroju z dżdż w rękę, przedstawił koncepcję „Szlaku Słowiańskiego Dolina Wisłoki – założenia produktu turystycznego”, wykorzystującego walory antropomorficzne i naturalne Doliny Wisłoki, jako narzędzia koniecznego dla skutecznego promocji tej części Podkarpacia.

Następnie pani marszałek w asyście „Słowianek” z grodu w Stobiernej wręczyła 45 osobom 25 odznak za zasługi dla turystyki, przyznanych przez ministra sportu i turystyki, 10 statuetek przyznanych przez marszałka województwa podkarpackiego oraz 5 wyróżnień w konkursie organizowanym przez PROT na „Najlepszy Produkt Turystyczny Województwa Podkarpackiego 2012”.

Z kolei jako prezydent fundacji wręczyłem pięciu osobom, przyznane przez zarząd „Educare et Servire „Pióra Fundacji”. Wśród nagrodzonych „Odznaką za Zasługi dla Turystyki”, przyznana przez Ministra Sportu i Turystyki są trzy osoby od początku współpracujące z Fundacją Educare et Servire, Barbara Święch-Bober, Paweł Kudroń i Piotr Kamiński.

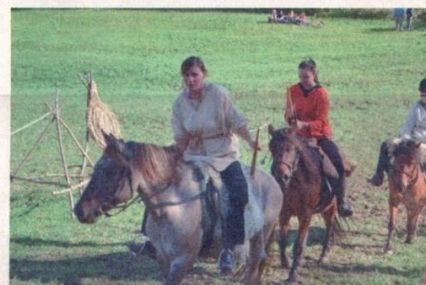
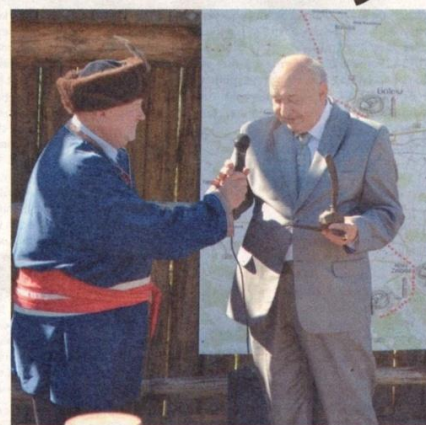
Natomiast prawdziwego hat-trick'u dokonał Piotr Kamiński, kasztelan grodu w Stobiernej i jego pomysłodawca, wiceprezes zarządu „Educare et Servire” i były menadżer ESNT i T, który był jedyną osobą która w Światowym Dniu Turystyki 2012 została wyróżniona potrójnie: odznaką za zasługi dla turystyki od Ministra Sportu i turystyki, statuetką Marszałka Województwa Podkarpackiego oraz „Pióro” naszej fundacji.

Piotr Kamiński zebrał też najwięcej gratulacji. Dziękując za wyróżnienia powiedział, że jest bardzo zaskoczony i że traktuje je jako zobowiązanie do dalszych działań na rzecz rozwoju turystyki a zwłaszcza grodu w Stobiernej i Szlaku Słowiańskiego Dolina Wisłoki.

Na zakończenie części oficjalnej Anna Kowalska w towarzystwie starosty powiatu dębickiego Władysława Bielawy, wójta Gminy Dębica Stanisława Rokosza i wójta Gminy Jodłowa Pana Roberta Muchy udała się na palisadę, otaczającą dziedzińce grodu i stamtąd wypuściła kilkanaście białych gołębi, dokonując w ten sposób symbolicznego otwarcia Grodu Słowiańskiego w Stobiernej.

Po części oficjalnej wszyscy goście zostali zaproszeni do jednej z chat grodu, na poczęstunek regionalny, przygotowany przez Panie z Koła Gospodyń Wiejskich w Stobiernej, następnie w grodzie, na oczach zgromadzonej publiczności odbył się turniej bojowy wojów. Widzowie mogli obejrzeć kilkanaście zaciętych pojedynków, w wyniku których został wyłoniony mistrz.

Goście mogli też zobaczyć wystawę rękodzieła, które zostały zlokalizowane wewnątrz grodu. Wystawcy prezentowali repliki znalezisk archeologicznych. Ponadto można było spróbować rzemiosła dawnego takiego jak przędzenie nici wełnianej z runa owczego oraz wyrób krajkę (elementów strojów słowiańskich). Na zakończenie uroczystości w grodzie odbył się pokaz walk wczesno-

średniowiecznych rycerzy na koniach – zrealizowany na polanie przed grodem.

Dalszą częścią imprezy, przygotowanej przez Fundację Educare et Servire na Światowy Dzień Turystyki była propozycja wycieczki krajoznawczej. Zgodnie z umową przygotowano dwa warianty wycieczek krajoznawczych. Wariant pierwszy „Śladami grodów słowiańskich i innych atrakcji w gminie Dębica” i wariant drugi Sanktuarium w Zawadzie, obóz zagłady z czasów drugiej wojny światowej w Pustkowie – Muzeum Regionalne w Dębicy (opcja na deszczową pogodę). Ze względu na piękną słoneczną pogodę wybrano pierwszy wariant. Uczestnicy imprezy udali się trzema autokarami (ekologiczne autobusy MKS Dębica) na malowniczą trasę około 50 km przez południowe miejscowości gminy Dębica.

Każdy z uczestników otrzymał mapę z trasą wycieczki oraz informację pisemną na temat dawnych grodzisk „Okop” i „Zamczysko” w Braciejowej. Na miejscu tych grodzisk uczestnicy wysłuchali prelekcji przygotowanych i wygłoszonych przez Jerzego Okońskiego, archeologa, który m.in. prowadził badania archeologiczne w okolicach Żyrakowa, gdzie potwierdzono istnienie wielu osad słowiańskich. Następnie uczestnicy

wycieczki mogli zobaczyć jedną z najbardziej popularnych atrakcji turystycznych gminy Dębica, schronisko „Róża wiatrów” oraz znajdujący się w pobliżu park dinozaurów. Wiele osób skorzystało także z możliwości podziwiania pięknej panoramy okolicznych wzgórz tej części Podkarpacia, z wybudowanej niedawno w Głobikowej wieży widokowej, z której przy bardzo dobrej widoczności można zobaczyć także Tatry. Z Głobikowej trasa powrotna wycieczki prowadziła, przez Braciejową, Gumiska i Łatoszyn do Dębicy i Zawady.

Stąd uczestnicy udali się swoimi samochodami w zorganizowanej kolumnie, prowadzonej przez straż gminną do Ośrodka Wypoczynkowego „Jalowe”, gdzie miała miejsce biesiada, przygotowana przez Jerzego Janeczka, właściciela ośrodka. Zakończyła ona uroczystość Światowego Dnia Turystyki 2012 na Podkarpaciu.

Podczas biesiady czas gościom umilał kwartet smyczkowy pod dyktando maestro Pawła Adamka. Do obiadu serwowano znakomite podkarpackie wino z winnicy Goleś, dostarczone przez znanego winiarza z Jasła, Romana Myśliwca.

Antoni Kamiński
Prezydent Fundacji
„Educare et Servire”

WIADOMOŚCI
DĘBICKIE

STOBIERNA

MORAWIANIE ZDOBYWALI GRÓD

Położony na szczycie góry w Stobiernej gród słowiański trudno zdobyć, jednak morawski książę Świętopełk najechał ziemię Wiślan i rozgromił obrońców grodu, zaś zaryglowane bramy pokonał taranem i drabinami. Wszystko wydarzyło się 30 września br.

Okrzyki zachęcające do boju, rżenie koni i szcęk broni towarzyszyły inscenizacji historycznej przygotowanej na otwarcie osady słowiańskiej. Ponad 50 wojów, pasjonatów i odtwórców średniowiecznych bitew przyjechało do Stobiernej m.in. z Wrocławia, Łodzi, Poznania, Krakowa, Rzeszowa i Dębicy. Na oczach kilkuset widzów powrócili do wydarzeń z końca IX w. Tuż po bitwie zdobyty Gród Stowiański został oficjalnie otwarty dla zwiedzających i turystów. – Chociaż gmina wzniosła osadę, to rządził tu kasztelan Ziemowit i jego drużyna – mówił wójt Stanisław Rokosz, otwierając bramy osady.

– Inwestycja kosztowała ok. 700 tys. zł. W grodzie znajdują się m.in. trzy przestronne chaty usytuowane wokół dziedzińca. Osadę otacza palisada, ponad główną bramą do grodu góruje wieża wartownicza.

Dzień wcześniej, 29 września, w Grodzie Stowiańskim w Stobiernej, po raz pierwszy w historii powiatu dębickiego wojewódzkie obchody Światowego Dnia Turystyki na Podkarpaciu. Na dziedzińcu świętowali przewodnicy turystyczni i górcy, dyrektorzy parków narodowych, prezesi stowarzyszeń turystycznych, właściciele hoteli, pensjonatów i gospodarstw agroturystycznych, którzy licznie przybyli do Stobiernej ze wszystkich stron Podkarpacia. Organizatorem uroczystości była Fundacja Educare et Servire, która na zlecenie zarządu województwa podkarpackiego i we współpracy z departamentem promocji i turystyki Urzędu Marszałkowskiego przygotowała i zrealizowała program tego wydarzenia. Uroczystość otworzył Antoni Kamiński, prezydent Fundacji Educare et Servire, przedstawiając krótką historię grodu, który jest działem wieloletniej współpracy gminy Dębica i Fundacji...

Anna Kowalska, wicemarszałek województwa podkarpackiego i jednocześnie prezes zarządu Podkarpackiej Regionalnej Organizacji Turystycznej, podkreśliła istotne związki turystyki i gospodarki energetycznej, wpisane w tegoroczne obchody święta.

– Jestem przekonana, że Dolina Wisłoki z Karpaczą Troją, repliką Grodu Słowiańskiego w Stobiernej oraz licznymi śladami grodów i osad w pobliżu, mogą stać się unikatowym produktem turystycznym naszego regionu – mówiła wicemarszałek Kowalska.

Piotr Kamiński, vel Ziemowit, kasztelan grodu, występując w historycznym stroju z dżdż w rękę, przedstawił koncepcję „Szlaku Słowiańskiego Doliny Wisłoki jako produktu turystycznego”, wykorzystującego walory antropomorficzne i naturalne oraz narzędzia koniecznego dla skutecznej promocji tej części Podkarpacia.

Następnie wicemarszałek w asyście ubranych w słowiańskie stroje pań wręczył 25 odznak za zasługi, przyznanych przez ministra sportu i turystyki, 10 statuetek przyznanych przez marszałka województwa podkarpackiego oraz pięć wyróżnień w konkursie organizowanym przez PROT na „Najlepszy Produkt Turystyczny Województwa Podkarpackiego 2012”. Antoni Kamiński, prowadzący całość uroczystości, także w historycznym stroju wręczył pięciu osobom, przyznane przez zarząd Educare et Servire „Pióra Fundacji”.

Wśród nagrodzonych ministerialną „Odnaką za Zasługi dla Turystyki” są trzy osoby od początku współpracujące z fundacją: Barbara Święch-Bober, Paweł Kudroń i Piotr Kamiński. Kasztelan grodu w Stobiernej był jedyną osobą, która została wyróżnienia potrójnie.

– Jestem bardzo zaskoczony i traktuję to wyróżnienie jako zobowiązanie do dalszych działań na rzecz rozwoju turystyki a zwłaszcza grodu w Stobiernej i Szlaku Słowiańskiego Dolina Wisłoki – mówi Piotr Kamiński.

Na zakończenie części oficjalnej Anna Kowalska w towarzystwie Władysława Bielawy, starosty powiatu dębickiego, Stanisława Rokosza, wójta gminy Dębica i Roberta Muchy, wójta gminy Jodłowa udali się na palisadę, otaczając dziedzińiec grodu i wypuścili kilkanaście białych gołębi oraz wypili miód z rogu symbolicznie otwierając osadę w Stobiernej.

WIADOMOŚCI
DĘBICKIE

22. PODZIĘKOWANIA

Wszystkim Gościom dziękujemy za przybycie i uświetnienia swoją obecnością uroczystych obchodów Światowego Dnia Turystyki 2012 w Stobiernej w Gminie Dębica .

Specjalne podziękowania pragniemy skierować dla :

1. Jarosława Reczka, Dyrektora Departamentu Promocji i Turystyki Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego, za osobiste zaangażowanie, życzliwość i pomoc w przygotowaniu i przeprowadzeniu uroczystości
2. Agaty Sarny – Kierownika Oddziału Turystyki Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego i jej całego zespołu: Anny Grzesik, Kingi Aleksandrowicz – Kostępskiej, Janusza Danaka, Piotra Migała za znakomitą współpracę i merytoryczne konsultacje w przygotowaniu uroczystości ŚDT a także podczas jej przeprowadzenia.
3. Jana Sołka i zespołu pracowników biura PROTu za cenne wskazówki i dobrą współpracę.
4. Jerzego Okońskiego, archeologa, za profesjonalną „opowieść” o grodziskach słowiańskich, znajdujących się na terenie Gminy Dębica i w całej Dolinie Wisłoki i cenne wydawnictwo „Autostrada w Przyszłość”
5. Romana Myśliwca, właściciela Winnicy Goleisz, za przygotowanie prezentacji i dostarczenie win z podkarpackiej winnicy Goleisz dla ich degustacji podczas obiadu.
6. Witolda Grobelnego, właściciela Restauracji Dwór na Wolicy, za życzliwość, zrozumienie i gotowość do dalszej współpracy.
7. Jerzego Janeczko, właściciela ORW Jałowce, za współpracę i przygotowanie uroczystego obiadu dla 120 Gości
8. Pawła Adamka, za życzliwość i oprawę artystyczną uroczystego obiadu koncertem kwartetu skrzypcowego.
9. ks. Józefa Książka, kustosa Sanktuarium NMP w Zawadzie, za życzliwość i poświęcenie Grodu
10. Władysława Bielawy, Starosty Powiatu Dębickiego, za materiały promocyjne i deklaracje dalszej współpracy w tworzeniu Szlaku Słowiańskiego Dolina Wisłoki
11. Pawła Wolickiego, Burmistrza m. Dębica, za życzliwość, znakomitą współpracę i materiały promocyjne.
12. Ewy Gołębiowskiej, Burmistrz miasta Pilzno, za materiały promocyjne i deklarację współpracy
13. Pawła Kudronia za długoletnią współpracę i pomoc w tworzeniu oraz realizację projektów Fundacji Educare et Servire oraz za skład i korektę niniejszej publikacji
14. Janusza Kwiatka, kierownika ds. przewozów MKS Dębica, za sprawną obsługę autokarową Gości poprzedzoną wspólnym sprawdzeniem trasy przejazdu wycieczki
15. Zdzisława Siwuli, Wicewójta Gminy Dębica, za ogromne wsparcie i merytoryczną pomoc zarówno w przygotowaniu , jak i przebiegu uroczystości
16. Roberta Muchy, Wójta Gminy Jodłowa, za życzliwość i materiały promocyjne i gotowość dalszej współpracy
17. Straży Gminnej Gminy Dębica za współpracę i pomoc w obsłudze logistycznej Gości.
18. Krzysztofa Lipczyńskiego, Kierownika Referatu Sportu, Promocji i Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi Urzędu Gminy Dębica za współpracę i pomoc logistyczną i techniczną a w szczególności za pomoc w zamówieniu i wykonaniu tablic informacyjnych przy A4.

19. Marcina Ciszka, kierownika Centrum Edukacji Ekologicznej, za współpracę i pomoc techniczną w zakresie nagłośnienia.
20. Stanisława Kosowskiego, sołtysa Braciejowej i jego syna za pomoc w wykonaniu tablic informacyjnych o Głodomanku i Zamczysku
21. Agnieszki Żurek, Dyrektora CKiB, za współpracę i koordynację działań.
22. dr Marzeny Baum-Gruszowskiej, kierownika Europejskiego Centrum Pamięci i Pojednania za pomoc i współpracę przy opracowaniu tekstów o Pustkowie
23. Agnieszki Krupka-Żurek, za współpracę i dostarczenie materiałów informacyjnych i promocyjnych o Gminie.
24. Tomasza Świder, za współpracę i opracowanie map, informacji i tekstów
25. Agnieszki Kudroń, za pomoc w redagowaniu tekstów
26. Radia VIA za wywiad z uroczystości
27. Tomasza Rowińskiego, redaktora naczelnego Wiadomości Dębickich, za profesjonalną obsługę i serie artykułów o SDT w Stobiernej
28. Bernarda Barana, fotografa, za znakomite zdjęcia z przebiegu uroczystości w Grodzie
29. Gospodyń z KGW w Stobiernej za przygotowanie smakowitych regionalnych dań
30. Firmy ZET z Dębicy za terminowe przygotowanie map, plansz i tablic informacyjnych
31. Firmy Gamma z Dębicy, za terminowe przygotowanie i zamontowanie tablicy informacyjnej przed Grodem w Stobiernej

Szczególne podziękowanie dla Piotra Kamińskiego, kasztelana grodu w Stobiernej za olbrzymi wkład w całość przedsięwzięcia . Na jego ręce podziękowania dla całego znakomitego zespołu współpracowników którzy wraz z Kasztelanem codziennie zapraszają Gości do Grodu w Stobiernej - *po więcej szczegółów kierujemy na stronę www.osadaslowianska.pl*

Z życia Grodu

23. PODSUMOWANIE

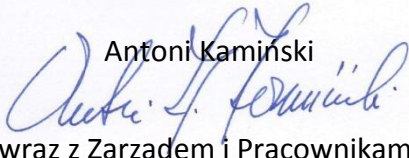
Wojewódzkie obchody Światowego Dnia Turystyki, które miały miejsce 29 września w Stobiernej k/Dębicy (po raz pierwszy w historii powiatu dębickiego), były rezultatem współpracy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego, Gminy Dębica i Fundacji Educare et Servire. Dzięki wyborowi Grodu w Stobiernej przez zarząd województwa podkarpackiego dokonana się promocja nowej atrakcji turystycznej na Podkarpaciu, jaką jest replika Grodu Słowiańskiego w Stobiernej oraz planowanego mega produktu turystycznego, jakim będzie Szlak Słowiański Doliną Wisłoki. ŚDT w Grodzie Słowiańskim w Stobiernej był niewątpliwie wydarzeniem wojewódzkim, zapowiadającym dalsze działania na rzecz promocji zachodniej części województwa podkarpackiego.

Współpraca trzech podmiotów; Zarządu Województwa Podkarpackiego, Gminy Dębica i Fundacji Educare et Servire może być dobrym przykładem dla tych wszystkich, którym zależy na wypromowaniu Podkarpacia, jako atrakcyjnego regionu turystycznego południowo wschodniej Polski i mądre wykorzystanie walorów antropomorficznych i naturalnych Doliny Wisłoki dla stworzenia Szlaku Słowiańskiego, jako unikalnego produktu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym, który w niedalekiej przyszłości przyciągnie na Podkarpacie tysiące turystów z różnych stron Polski, Europy i świata.

Fundacja Educare et Service, która została wybrana przez Zarząd Województwa Podkarpackiego na operatora i wykonawcę wojewódzkich obchodów Światowego Dnia Turystyki 2012 w Stobiernej przyjęła tę decyzję jako zaszczyt i wyróżnienie a zarazem wyzwanie, z którego starała się wywiązać godnie, z należytą uwagą przygotowując każdy szczegół programu tego wyjątkowego wydarzenia.

Dębica, lipiec – listopad 2012 r.

Antoni Kamiński

wraz z Zarządem i Pracownikami
Educare et Servire

Szanowni Państwo

*Niniejszą Publikację poświęconą Światowemu Dniu Turystyki 2012
w Stobiernej k/ Dębicy*

*mamy zaszczyt przekazać
na Państwa ręce
w okresie radosnych Świąt Bożego Narodzenia.*

*Czynimy to z wielką przyjemnością
wraz najlepszymi życzeniami na nadchodzący Nowy Rok 2013
dla Państwa osobiście,
a także Waszych Rodzin, Samorządów, Firm.*

*Jednocześnie życzymy Państwu i sobie,
aby nasza współpraca dla dobra wspólnego ,
jakim jest zrównoważony rozwój naszego regionu poprzez turystykę,
przynosiła coraz lepsze produkty turystyczne,
które, jako produkty markowe
„przyciągną” rzesze turystów i sprawią,
że Podkarpacie stanie się znanym i lubianym miejscem pracy i odpoczynku
nie tylko dla jego stałych mieszkańców,
ale także w całym kraju oraz poza jego granicami,
czyniąc Gościnne Podkarpacie
coraz piękniejszym i bardziej zamożnym.*

tego właśnie życzą

*Antoni Kamiński
wraz z Zarządem i Pracownikami Fundacji Educare et Servire*

Dębica, grudzień, 2012

Spis treści

1. Lista Gości zaproszonych na uroczystość wojewódzkich obchodów Światowego Dnia Turystyki 2012'	2
2. Powitanie uczestników obchodów przez Antoniego Kamińskiego - prezydenta fundacji EDUCARE et SERVIRE	7
3. Uroczyste powitanie gości przez Stanisława Rokosza, Wójta Gminy Dębica, gospodarza miejsca	9
4. Przemówienie Anny Kowalskiej – Marszałek Województwa Podkarpackiego, Prezesa zarządu Podkarpackiej Regionalnej Organizacji Turystycznej	10
5. Wystąpienie Piotra Kamińskiego, kasztelana Grodu W Stobiernej	11
6. Opis kluczowych miejsc na Szlaku Słowiańskim Doliny Wisłoki. [Piotr Kamiński]	13
7. Wręczenie nagród i odznaczeń	16
8. Wystąpienia nagrodzonych osób oraz gości	31
9. Uroczyste otwarcie Grodu Słowiańskiego w Stobiernej.....	31
10. Degustacja wyrobów regionalnych.....	32
11. Turniej wojów słowiańskich.....	32
12. Prezentacja rękodzieła i replik broni słowiańskich	34
13. Pokaz walk średniowiecznych i jazdy konnej	36
14. Wycieczka krajoznawcza „Śladami Grodów Słowiańskich w Gminie Dębica”	38
15. Uroczysty obiad w Ośrodku Wypoczynkowym „JAŁOWCE” w Kozłowie k. Dębicy, zamykający Wojewódzkie Obchody Śdt 2012	42
16. Relacja z wręczenia Pióra Fundacji Pani Profesor Małgorzacie Bednarczyk - 20 października 2012, Aula Collegium Novum UJ.....	43
17. Słowo o Fundacji Educare Et Serevire, organizatorze Śdt W Stobiernej [Paweł Kudroń]	45
18. O Gminie Dębica.....	46
19. Szlak Słowiański - mapa atrakcji turystycznych w Gminie Dębica.....	51
20. Wybrane wpisy odwiedzających do Kroniki Grodu.....	53
21. Artykuły o obchodach w lokalnej prasie	58
22. Podziękowania	60
23. Podsumowanie.....	63